

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

6. Rīgas kājnieku pulka karogs ar devīzi: “Labāk savu galvu devu nekā savu Tēvu zemi”

SVEICAM LASĪTĀJUS LĀČPLĒŠA DIENĀ!

Tomēr latviešu tautas Brīvības cīņas
vēl nav galā...

Ne tikai ilgās tvīkt un pazemīgi cerēt
Lai māca dienas tās, kas plecos gulst kā slogs:
Mums jāprot šķēpu tvert un iet ar laimi derēt,
Un pašiem jāizcērt uz nākamību logs.

Mums jāprot spēku smelt, kur citi sāpes smeļas,
Mums jāpāpūl nepagurt, kur citi vārgi krit,
Lai mūsu karogi un mūsu domas ceļas
Un jaunu dienu pasludina rīt.

/Leonīds Breikšs/

Šajā numurā lasiet!

IKVIENS LATVIETIS VĒLAS PAMOSTIES BRĪVĀ LATVIJĀ

→ 2. lpp.

Aivars Brīze teica: “ES LEPOJOS, KA ESMU LATVIETIS!”

→ 3. lpp.

VALSTS IEKĀRTAS vai POLITISKĀ KURSA maiņa?

→ 6. lpp.

EIROPAS SAVIENĪBAS CAURĀ KABATA

→ 8. lpp.

Uzvaras piemineklis ir JĀNOJAUC!

Saruna ar bijušo Saeimas Ārlietu komisijas
vadītāju, Rīgas domes deputātu
Aleksandru Kiršteinu

DDD: Interneta portālā “Manabalss.lv” ir savākti gandrīz divpadsmit tūkstoši parakstu par Uzvaras pieminekļa nojaukšanu un Uzvaras laukuma atjaunošanu. Nepārsteidza Nīla Ušakova reakcija, kurš šādas idejas atbalstītājus nosauca par naida kurinā-

un viņu ģimenes locekļu sociālo aizsardzību”. Šīs vienošanās 13. pants abām pusēm liek uzņemties rūpes par memoriālo būvju un karavīru masu apbedījumu vietu sakopšanu. Vai tiešām Uzvaras piemineklis ir memoriāls, kuru aizsargā šī starptautiskā vienošanās?

“Kamēr Latvijas galvaspilsētā stāvēs piemineklis “atbrīvotājiem”, tas atgādinās tikai par vienu – latvieši nav saimnieki savā zemē. Viss pārējais ir pakārtots...”

tājiem. Taču izbrīnu radīja Ārlietu ministrijas pārstāvja Kārļa Eihenbauma un dažāda kalibra politisko “ekspertu”, piemēram, Ilgas Kreituses, emocionālie un satraukuma pilnie paziņojumi, ka Uzvaras pieminekli nevar nojaukt, jo to aizsargā 1994. gadā Latvijas un Krievijas noslēgtā vienošanās “Par Latvijas Republikas teritorijā dzīvojošo Krievijas Federācijas militāro pensionāru

Aleksandrs Kiršteins: Visiem zināmais Uzvaras piemineklis Pārdaugavā ir celts kā piemineklis Padomju Latvijas un Rīgas atbrīvotājiem no vācu fašistiskajiem iebrucējiem. Tā celtniecībai tika izmantota nevis valsts nauda, bet gan privātpersonu brīvprātīgi-piespiedu kārtā saziēdotie līdzekļi, un tā pārvaldītājs ir Rīgas pilsēta. **Piemineklis nekad nav bijis nekāda**

starptautiska līguma ar Krieviju subjekts. Krievijas vēstniecība to zina, deviņdesmitajos gados mēģināja pieminekli pārveidot par memoriālu, piedāvājot to par saviem pieminētiem pārbūvēt un izvietot plāksnes ar padomju armijas kritušo vārdiem. Ja tas būtu izdarīts, tad varbūt šis piemineklis arī kļūtu par memoriālu, taču ne Rīgas dome, ne Ārlietu ministrija toreiz nepiekrī-

ta šādam Krievijas vēstniecības priekšlikumam. Turklāt ir jāņem vērā vēl kāds būtisks fakts – piemineklis “atbrīvotājiem” nav pat valsts nozīmes piemineklis, jo nav reģistrēts valsts pieminēti sarakstā. Tādēļ jebkādi paziņojumi, ka pastāv kaut kādi juridiski šķēršļi, lai nojauktu pieminekli “atbrīvotājiem”, ir muļķīgi un neatbilst patiesībai.

Turpinājums 5. lpp.

KAS TU ŠODIEN ESI, KRIEVIJA?

Vilnis Eisters

Vai nav pienācis laiks paskaidrot pasaulei: kāpēc Baltijas valstis ieņem tik ekskluzīvu vietu Krievijas ienaidnieku sarakstā un ir Krievijas pastāvīgās “favorītes”? Krievija ir pieņēmusi PSRS mantinieces tiesības – “uzvaras” laurus karā, kad vadonis (Kaukāza laupītājs?) Sta-

ļins, nevarēdams sadalīt laupījumu ar vācu nacistu “pahanu” Hitleru, kā bija norunāts Paktā, sāka slepkavot saimniektautas. Bet, saskaņā ar juridiskiem kanoniem, mantiniekam ir ne tikai tiesības uz mantojumu, bet arī pienākums nokārtot priekšgājēja atstātos parādus. Par visu ir jāmaksā! Vai tad nav jau pēdējais laiks samaksāt, kā maksāja un maksā vācieši?!

Turklāt, ja tu sevi formulē kā DĪZENU, tad tev ir jāpieņem arī daudzām kompleksi dīzenam īpašībām – noteikti, dižam dāsnumam. Bet, ja esi DĀSNS, tad maksā, tomēr šodien Krievija ir dāsna (izšķērdīga) tikai ar odioziem solījumiem – Latvijai “dīzenā” Krievija “dāsni” piedāvāja sprāguša ēzeļa ausis par nozagto Abreni. Ja esi LABS, tad cieni vai mīli, bet Krievija pavairo

naidu. Ja esi TAISNĪGS patiesības vārdā, tad atver arhīvus un noskaidro nozieguma būtību, samaksā kompensācijas upuriem un pieliec punktu Krievijas kaunam! Vismaz vispirms atzīsti, ka šāds KAUNS pastāv; atzīsti, ka tu gribi kādreiz kļūt par tik tiešām

paziņojumiem. Lielvalsts lielākais ļaunums ir idioti pie varas! Krieviju neciena par tās neadekvāto, rupjo uzvedību un uzpūsto pašnovērtējumu attiecībā ar kaimiņu tautām un valstīm: mēs, redziet, esam diženi, bet jūsu vieta ir pie mūsu atējpoda...

“Ko esi izdarījusi, lai dzēstu savu KAUNU? Tava atbilde līdz šim ir bijusi: “Nafig vam, kozli!””

civilizētu, kristīgu valsti. Vēl nav par vēlu, lai gan DĪZENU IESPĒJU Krievija jau ir palaidusi garām. Bijušās PSRS impērijas republikas – Ukraina, Gruzija, trīs Baltijas valstis un citas okupētās valstis Austrumeiropā – nemīl un nicina Krieviju par tās nevisai gudro politiku, par alkātību, lielvalstiskiem, nepatiesiem un ambicioziem

Par “krievvalodīgajiem” ar slāvu, tatāru, somuguru, tjurku un citu tautu asinīm, kuriem tika izkastrets “nacionālais kods”, rakstīts ir ļoti daudz un vēl rakstīs. Kādēļ viņi šeit joprojām atrodas? Vai viņi ir šīs Krievijas ietekmes, autoritātes aģenti? Varbūt vienkārši aģenti?

Turpinājums 7. lpp.

LŪGUMS ATSAUKTIES!

MORDVIJAS PUIKAS!

Mūsu ciņu biedru **Kārli Šēferu** nereabilitē, tadēļ lūdzu visus, kuri bija ar viņu kopā Mordvijas lēģeros, piezvanīt man: **tel. 27848610.**

Tas ir vajadzīgs, lai beidzot tiktu panākta viņa rehabilitācija. **PALDIES!**

Valters Rudzītis

KAD VALSTS PREZIDENTAM BŪS DROSME?

Latvijas Valsts prezidentam A.Bērziņa kungam

Jūsu Ekselence, nosūtu Jums ASV vēstniekam adresētās vēstules kopiju ar vēlmi uzzināt Jūsu domas par, manuprāt, Latvijai tik svarīgajiem jautājumiem, kas minēti vēstulē. Kādēļ man, iebrūcot Rīgā, jājūtas tāpat kā Mordovijas lēģeros, kur biju spiests sazināties krievu – BALTJAS OKUPANTU – valodā! Kad Jūs aizstāvēsit manas un citu latviešu **CILVĒKTIESĪBAS** mūsu **DZIMTENĒ**? Vai ir jāmeklē palīdzība Eiropas tiesā?

Guntis Ulmanis atstāja Latvijā piekto kolonu – OKUPĒTĀJVALSTS ARMIJAS VIRSNIEKUS un nelikumīgi iesūtītos kolonistus. Kad Jūs vērsīsities ANO par nepieciešamību Baltijas valstīs veikt deokupāciju un dekoloizāciju? Cik ilgi mums vēl jānoraužās, kā mūsu zemi mīda un Latvijas otrreizējās okupācijas gadadienā – 9. maijā – piemēlo okupanti un kolonisti?!

Kad Jums pietiks drosmes ASV pateikt to, ko rakstīju vēstniekam, arī par židu īpašumiem?

Valters Rudzītis

Nacionālās pretestības kustības dalībnieks

Vai valsts galvai ir nekaunīga preses sekretāre?

Pēc vēstules nosūtīšanas Valters Rudzītis saņēma divainu (pēc “DDD” redakcijas domām – apzināti nekaunīgu!) atbildi no Valsts prezidenta preses sekretāres Līgas Krapānes:

“Informējam, ka Jūsu iesniegums LV prezidenta kancelejā saņemts 2013.g. 30.09. Ņemot vērā, ka iesnieguma saturs ir klaji aizskarošs, saskaņā ar Iesnieguma likuma 7.pantu VP kanceleja Jūsu iesniegumu atstāj bez izskatīšanas.”

Pamatotā izbrīnā par L.Krapānes rakstu darbu Valters Rudzītis, kurš ir ticis politiski represēts okupācijas režīma laikā, vērsās ar iesniegumu pie Valsts prezidenta preses sekretāres:

“Lūdzu Jūs izskaidrot man, kas manā vēstulē bija klaji aizskarošs, jo tik tiešām nevēlējos Prezidenta k-gu aizskart. Jūsu skaidrojums man palīdzēs turpmāk neuzrakstīt nevienam aizskarošas vēstules, jo tādējādi es neuzzināšu atbildes uz man interesējošajiem jautājumiem. Jau iepriekš pateicos Jums par atbildi ar skaidrojumiem, lai man tie nav jāmeklē citās iestādēs.”

Skaidrojumi no Krapānes vēl nav saņemti. Diemžēl Valsts prezidenta pārstāves neadekvātā attieksme pret būtiskajiem jautājumiem, kurus savā vēstulē valsts galvai ir uzdevis Valters Rudzītis, liecina, cik ļoti sakurtējusi ir mūsu valsts “spice”. Ne velti saka: “Visas slimības vispirms rodas galvā!”...

UBI BENE, IBI PATRIO

Man gulbis šķiet putns cēlākais – Tik balts, tik tāls un lepns!

Tam ziemā vieta dienvidos, Bet nez kāpēc viņš paliek šeit.

Jo te tam cilvēks maizi dod, Bet dienvidos tā pašam jāatrod. Un daudz kas notiek maizes dēļ – Zūd lepnums, drosme, Tēvija.

Un piemērots kļūst teiciens “Ubi bene, ibi patrio”...

Ome

IKVIENS LATVIETIS VĒLAS PAMOSTIES BRĪVĀ LATVIJĀ

Pirms gada laikrakstā “DDD” (Nr.17(271)) bija rakstīts par parakstu vākšanu, lai tiktu nojaukts tā saucamais Uzvaras piemineklis. Šobrīd sabiedrības iniciatīvu portālā “Manabalss.lv” ir savāktas jau gandrīz 12 000 balsis par ierosinājumu nojaukt pieminekli un šajā teritorijā atjaunot un pabeigt Latvijas brīvvalsts laikā izstrādāto un aizsāktu Uzvaras laukuma projektu, kas tapis par tautas saziņotajiem līdzekļiem. Parakstu vākšanas ierosinātāji ir Roberts Krastiņš, Emīls Gailis un Māris Ruks.

Katru iniciatīvu, kuru ir parakstījuši vismaz 10 000 Latvijas pilsoņu, ir jāizskata Saeimai. Tas nozīmē, ka drīzumā Saeimai būs jālemj par okupāciju slavinošā pieminekļa nojaukšanu.

LNF priekšsēdētāja Aivara Gardas komentārs

Aivars Garda: Prieks, ka nepieciešamie paraksti ir savākti. Pazīstot latviešu kūtumu un bailīgumu, atklāti sakot, bija maz cerību, ka tas izdosies. Tāpēc patiešām ir jāapsveic tie, kas parakstījās, un šīs iniciatīvas organizētājus.

Tagad viss atkal ir atkarīgs no valsts varas – no tiem, kas sēž Saeimā. Daži politiķi jau ir izteikušies, piemēram, tieslietu ministrs, ka tādām piemineklim tur nav jāatrodas. Pilnīgi pareizi. Mēs, Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts “DDD”, jau sen esam pauduši domu, ka šis piemineklis ir jānojauc. Piedāvājam pat uzspriest to kā Skrundas lokatoru, uztaisot pamatīgu šovu ar salūtu. Bet mūsu valsts vara nav vēl tik tālu izaugusi.

Šis piemineklis ir jānojauc. Tomēr esam jau teikuši – ja okupanti aizbrauktu no Latvijas, mēs

paši viņiem uzceltu jaunu pieminekli par to, ka viņi...

DDD: *Nevis okupantiem, bet...*

A.G.: Tiem, kas cīnījās pret fašismu. Tas tad būtu mūsu valsts celtais piemineklis. Bet tagadējais ir okupācijas varas veidots piemineklis par godu okupantiem. Un tas ir pavisam aplam.

Kāds prokrievisks latvietis, sabiedrisko attiecību speciālists Kristiāns Rozenvalds krievu televīzijas programmā, kas reģistrēta Latvijā, runāja par tā saucamo Uzvaras pieminekli un sacīja: “Pajautāsim latvietim: vai tu atbalsti, lai Uzvaras piemineklis nebūtu – ja tu rīt no rīta pamosties, piemineklis nebūtu? Atbilde būtu: jā! Es domāju, ka latviešu vairākums atbalsta, lai šis piemineklis nebūtu.” Būtībā viņš pateica domu, ko esam sacījuši jau sen – to, ka katrs latvietis “mājās zem segas” grib, lai okupanti aizbrauc.

Ja, no rīta pamostoties, ieraudzītu, ka okupantu nav, vairākums latviešu būtu priecīgi. Rozenvalds to pateica tikai par pieminekli. Žurnāliste, kas viņu intervēja, vēlreiz pārjautāja, jo viņai tas acimredzot šķita visai neticami. Un Rozenvalds vēlreiz atkā-

toja, ka latviešu nostāja ir šāda: viņi nav gatavi kaut ko darīt, lai nojauktu šo pieminekli, bet, ja tā tur nebūtu, viņi būtu priecīgi. Lūk, tas ļoti raksturo

lo Krieviju. Bet lielā Krievijā, starp citu, jau sen liek lietā pilnīgi citu politiku nacionālajā jautājumā – tā ir daudz stingrāka Krievijas iekšienē pret krieviem,

“Esmu jau teicis okupantu raidstacijās un presē, lai okupanti nedomā, ka latvieši viņus mīl, un necer, ka mīlēs. Tas, ka latvieši saka viņiem acīs: “Dzīvojiet šeit!”, ir viens, bet īstenībā ikviens latvietis patiešām būtu priecīgs, ja viņi aizvāktos.”

mūsu tautas tagadējo situāciju. Rozenvalds, kurš, manuprāt, pats ārēji ir ļoti prookupantiski orientēts, atzina, ka latvieši nemīl okupantus. Protams, man būtu viņam jautājums: kāpēc viņš mīl okupantus, ja apzinās, ka vairākums latviešu viņus nemīl un priecātos, ja, no rīta piecēloties, ieraudzītu, ka viņu vairs nav?

DDD: *Varbūt sabiedrībā pazīstamas personas, labi zinot, ko no viņiem oficiāli prasā, gluži vienkārši parāda divkosību – “zem segas” viņi domā pavisam citādi?*

A.G.: Esmu jau teicis okupantu raidstacijās un presē, lai okupanti nedomā, ka latvieši viņus mīl, un necer, ka mīlēs. Tas, ka latvieši saka viņiem acīs: “Dzīvojiet šeit!”, ir viens, bet īstenībā ikviens latvietis patiešām būtu priecīgs, ja viņi aizvāktos.

Būtu jājautā: kamdēļ okupantiem, ja jau viņus šeit nemīl, ja viņi pamatā ir ienaidnieki, būtu šeit jādzīvo?! Man kā cilvēkam būtu kauns dzīvot valstī, kur man atklāti pasaka, ka mani nemīl, ka mani negrib. Šeit ir divi varianti: kurš kuru izspiedīs no Latvijas. Okupanti tāpat nodarbojas ar to, lai izspiestu latviešu kultūru no latviešu zemes.

DDD: *Ņemot talkā lielo Krieviju...*

A.G.: Jā, aicina talkā lie-

nekā latvieši to atļaujas neatkarīgā valstī pret šīs valsts iebrucējiem.

Piemēram, Tatarstānā visiem obligāti ir jāzina tatāru valoda. Tur, protams, krievi-šovinisti protestē, bet centrālā vara (Putins) neaizstāv šos protestētājus, neielaižas diskusijās. Krievijas Federācijas valdībai ir viedoklis, ka visiem, kas dzīvo Tatarstānā, ir jāzina tatāru valoda, tāpat arī visiem, kas dzīvo Baškīrijā, ir jāzina baškīru valoda, utt. Tur mītošie krievi, protams, ir sašutuši. Bet Krievija ir sapratusi, ka, ja nacionālajām republikām neļaus tā rīkoties, tās centīsies izstāties no federācijas. Čečenijā pēc kara tikai 1 procent krievu ir palikuši – pārējie ir aizbēguši.

Tāpēc mūsu valdībai ne pavisam nevajadzētu kautrēties aizstāvēt latviešu tautas tiesības. Putins tikai retoriski rūpējas par šeit dzīvojošajiem okupantiem. Nevienam te neiebruks viņus aizstāvēt, ja mēs pieņemsim likumu, lai viņus izraidītu ārā. Tikai vārdiski Krievija kliegtu. Bet, ja mēs konsekvēti, ar likuma spēku, sēdinātu viņus vagonos – protams, mikstajos un ērtajos pasažieru vagonos – un ar orķestri uz perona viņus svinīgi pavadītu uz etnisko dzimteni, tad viss būtu kārtībā.

Sagatavoja Līga Muzikante

VAI IZKLAIDĪBA?...

Libiešu Māra

Pēdējā laikā atkal aktualizējies t.s. *Židu kopienas* īpašumu restitūcijas jautājums. 20. septembrī, noslēdzoties ASV īpašā sūtņa holokausta jautājumos Duglasa Deividsona darīšanai vizītei Latvijā, tam tika pievērsta īpaša uzmanība. Latvijas politiķiem ir

izteikts piedāvājums: sākotnēji vienoties par piecu īpašumu – reliģisku, izglītības ēku un kapsētas – atgriešanu *Židu kopienai*.

Saskaņā ar “Yad Vashem” bibliotēkas (Jeruzaleme) direktora Dr. Roberta Rozeta nosauktajiem datiem holokausta bojā gāja aptuveni 70 000 no Latvijā pirms kara dzīvojušajiem

94 500 židiem. Šobrīd Latvijā sevi par židu tautībai piederīgiem **uzskata** aptuveni 10 000 cilvēku. Kā atzīst Latvijas Universitātes Sociālo un politisko pētījumu institūta direktors Nils Muižnieks, lielākā daļa no viņiem Latvijā ir ieceļojuši no PSRS republikām pēc kara. Saskaņā ar likumu viņiem nav nekādu tiesību uz īpašumu, kas pirms 1940. gada piederēja Latvijas pilsoņiem. Pēc Duglasa Deividsona domām tas neesot šķērslis – ārzemēs dzimuši latvieši taču arī jūtoties piederīgi latviešu tautai, tāpēc saprātīgs risinājums varētu būt speciāls likums, kas attiektos tieši uz īpašumu atdošanu *Židu kopienai*.

Ārzemēs dzimušo latviešu un no PSRS republikām ieceļojušo židu salīdzinājums ir vismaz nekorekts, lai neteiktu vairāk: piederības sajūta ir emocionāla, mentāla kategorija, bet mantiskos jautājumus kārtu uz dokumentu, nevis emociju pamata. Ārzemēs dzimušo latviešu vecāku vai vecvecāku izcelsme ir dokumentāri pierādīts un neapstrīdams fakts, turpretī pirms II Pasaulē kara PSRS republikās dzimušos židus ar Latviju nesaista nekas, un nav nekādu dokumentu, kas tā vai citādi apliecinātu viņos pēkšņi pamodušās *piederības sajūtas* pamatotību.

Turpinājums 6. lpp.

Aivars Brīze teica: “ES LEPOJOS, KA ESMU LATVIETIS!”

22. oktobrī Latviju pāršalca negaidīta skumja ziņa – 51 gadu vecumā piepeši ir miris mūziķis, grupas “Līvi” bijušais solists Aivars Brīze. Pieminot talantīgo mūziķi, notikuši atceres pasākumi un koncerti, atminoties Aivara Brīzes devumu latviešu rokmūzikas attīstībā.

Mūsu, laikraksta “DDD” veidotāju un lasītāju, atmiņās Aivars Brīze paliks ar savu drosmīgo nostāju, nesalauzamo taisnīguma izjūtu un Tēvzemes mīlestību. Iespējams, vairums no tiem, kuriem Aivars Brīze saistās tikai ar virišķīgu un spēcīgu balsi uz skatuves, nemaz nezina, cik ļoti Aivars alka pēc taisnīguma atjaunošanas Latvijā. Vienā no intervijām laikrakstā “DDD” viņš sacīja stingri un nelokāmi: “Es lepojos, ka esmu latvietis!” Varam vien cerēt, ka tie, kuri uzstājas kā viņa daiļrades cienītāji, reiz spēs tāpat kā Aivars Brīze **bez kompromisiem** milēt savu tautu un zemi un cīnīties par taisnīguma atjaunošanu – tas ir, par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju.

Laikraksta “DDD” veidotāji izsaka dziļu līdzjūtību Elitai Veidemanei un citiem Aivara Brīzes tuviniekiem.

Vēlot mūsu Draugam Aivaram Brīzem gaišu Augšupceļu, nolēmām publicēt fragmentus no viņa teiktā laikrakstā “DDD”.

Aivars Brīze un Elita Veidemane
2007. gada 16. martā Doma laukumā

DAUDZ ZĀBAKU PA MANU ZEMI STAIGĀ...

Pirmo reizi ar Aivaru Brīzi tikāties 2003. gadā, kad okupantimītiņāpretlatviešu valodu kā skolu mācību valodu izpildīja grupas “Līvi” dziesmu “Dzimtā valoda”.

Aivars Brīze: [...] Zeme, kurā dzīvo, ir jāciena, un tas, pirmkārt, nozīmē iemācīties pamattautas valodu. Viņi dzīvo ar domu, ka tur, kur viņi atrodas, var diktēt savus noteikumus. Šie krievvalodīgie domā, ka nevis viņiem jāmacās latviešu valoda, bet latviešiem jārunā krieviski. Nekā nebija! [...] Ja nepatīk – lai brauc mājās! Tur nebūs nekādas problēmas, visi un visur runās tikai krieviski. [...] **Nekam nav jāgas, pirms nav likvidētas okupācijas sekas.**

[...] Mana pārliecība ir viennozīmīga – Latvijā visam jābūt vērstam uz latviešu nacionālās identitātes stiprināšanu, tas attiecas arī uz mūziķiem un viņu darbu. [...]

Beidzot jāsaprot, ka egoistiskā materiālo labumu uzkrāšana un bailes, ko par mums domā tuvāki vai tālāki kaimiņi, ne pie kā laba nenovedīs. Gluži pretēji, tas vājina mūsu tautas spēku un izredzes atbrīvot savu zemi no okupantiem un kļūt patiesi brīviem. Jums, Latvijas Nacionālajai fronteī, patiesībā būtu jābūt tam dzinējspēkam, kurš visos iedēdz nacionālisma liesmu.

(“DDD” Nr.22(44), 2003. gada oktobris/novembris)

“MĒS SITĪSIM TOS UTAINOS...”

2005. gada 16. martā, ja nebūtu Aivara Brīzes un Elitas Veidmanes, visi 16. marta gājiena dalībnieki būtu ātri izklīduši. Aivars Brīze un Elita Veidemane piegāja pie okupantu salašņu pūļa, kas apsaukāja latviešus par fašistiem, un sāka dziedāt: “Mēs sitīsim tos utainos...”. Visi latvieši dziedāja līdzī.

Aivars Brīze: Uzskatu, ka tikai ar to, ka pateikšu, ka esmu patriots, nepietiek – ir aktīvi jāparāda sava attieksme pret notiekošo. [...]

Visu laiku tiek skandināts, ka krievi Latvijā tiek apspiesti. Galu galā, ja kāds te jūtas apspiests, ko tad viņš vēl te dzīvo. Ir milzīgā, bagātā Krievija, lai taču brauc prom un dzīvo tur – savā dzimtenē. **Lai savās savas mantīņas un brauc prom.** [...]

Paradoksāli, bet tauta tiek turēta grožos. Būtībā sen jau vajadzēja notikt revolūcijai, bet tauta ar ekonomiskiem līdzekļiem ir padarīta paklausīga. Ko šādā situācijā darīt? Jābūt vienotam mērķim, ap kuru cilvēki varētu organizēties. Šobrīd šāds mērķis ir atbrīvošanās no okupantiem.

(“DDD” Nr. 8(32) 2005. gada aprīlis)

JĀSLĒDZ KRIEVU SKOLAS!

2005. gada 6. septembrī pie Ministru kabineta pike-
tēja skolotāji, starp kuriem
varēja sastapt arī toreizējo

Rīgas 14. Vakara maiņas
vidusskolas skolotāju Aiv-
aru Brīzi.

Aivars Brīze: [...] Ja Latvijā par valsts līdzekļiem netiktu uzturētas krievvalodīgo skolas, daudz vairāk līdzekļu atliktu latviešu skolām. [...] Šajos apstākļos ir jāsapriego visa uzmanība uz pamattautas problēmām. Kādas krievu skolas?! Lai paši maksā, mums nav jā-
uztur lieka nasta.

(“DDD” Nr. 20(94), 2005. gada septembris/oktobris)

VESELĪGA PRETESTĪBA PEDEROKRĀTIJAI

Aivars Brīze nekad neslēpa nepatiku pret pederastiem. Pēc tiesas pret Kārli Streipu un pirms gaidāmā pederastu gājiena viņa izteikumi daudzus sabiedēja.

Aivars Brīze: [...] Pederastus var salīdzināt ar masoniem, kuri kā tāds astonkājais savus taustekļus ielaidīs arī mūsu tiesu sistēmā.

DDD: Kāda, tavuprāt, vajadzētu būt sabiedrības attieksmei pret pederastiem?

A.B.: Par kādu homofobiju vispār var būt runa, ja tas ir elementārs tautas pašsaglabāšanās instinkts. Vēsturē ir zināmi piemēri, kad ļoti varenas civilizācijas ir sabrukušas tieši homoseksuālisma uzplaukuma dēļ. Šie deģenerāti apele pie tiesībām, kādas tiem it kā garantējot demokrātija. Demokrātija ir tautas vara, bet, atvainojiet, nav tādas pederastu tautas.

[...] Acimredzot pederastiem arī nav saprotama cilvēciska valoda. Mūsu mazā zemīte nevar atļauties tādu izvirtības ārpriatu.

(“DDD” Nr. 11(111), 2006. gada maijs/jūnijs)

Pēc šo izteikumu publicēšanas Aivars Brīze sastapās ar atšķirīgu vērtējumu un vēlējās ar to dalīties arī ar laikrakstu “DDD”.

Aivars Brīze: Kārtējo reizi pārliecinājos, ka laikrakstu “DDD” lasa plaša sabiedrība – sākot ar vienkāršiem lauku cilvēkiem un beidzot ar ministriju ierēdņiem un augstām valsts amatpersonām, kaut arī oficiāli tiek izplatīts mīts, ka “DDD” ir maza un nenozīmīga avīze. Tika pamānīta mana pārliecība, ka jādara viss, lai pederasti un viņu atbalstītāji nevazātos pa Rīgas ielām, nelīstu skolās un masu informācijas līdzekļos ar sava perversā dzīvesveida propagandu. [...]

Arī atsevišķi Iekšlietu ministrijas ierēdņi acimredzot bija izlasījuši “DDD”, jo mēģināja mani draudzīgi pārliecināt, ka tā jau runāt nevar. Kā nevar? Ir ne tikai jārunā, bet arī jārikojas. Atkārtotā vēlē, ka pederasti nesaprot cilvēcisku valodu. Kulturali ir censties runāt otram saprotami, un tieši to es arī piedāvāju. Ja tie apziņas

deģenerāti pa labam nesa-
prot, tad... Droši vien atkal
saņemšu pārmetumus, ka
esmu homofobs, bet tā nu
ir lieta, par ko patiesi le-
pojos.

(“DDD” Nr. 12(112), 2006. gada jūnijs)

PATIESĪBA VAI NU IR, VAI NAV!

Aivars Brīze bija Draugs, kurš bija blakus un atbalstīja tad, kad tas bija visvairāk vajadzīgs. Viņš līdz ar daudziem citiem laikraksta “DDD” lasītājiem bija klāt tiesā, kurā izskatīja krimināllietu pret laikraksta “DDD” veidotājiem par nacionālā naida kurināšanu.

Aivars Brīze: [...] Kādēļ mediji tik maz pievērsa uzmanību tiesai un problēmām, kas procesā tika apskatītas? Mediju inertums liecina: vai nu mediji baidās atklāti runāt, vai arī viņus principā tas neinteresē. Nav Latvijā neatkarīgu mediju. Vienīgā neatkarīgā un patiesā avīze ir “DDD”. [...]

Šis tiesas process bija lieliska mācību stunda gan nacionālā, gan juridiskā aspektā. Man tikai jā-
jūms: ja tik daudz filmēja un fotografēja, kur tas viss palicis? Ja jau mediji tik maz par šo tiesu runāja, tad jau pietika, ka Brīze ar savu mazo fotoaparātu pafotografēja. Varbūt drošības dienesti lika filmēt, lai pēc tam varētu izmantot kā mācību materiālu? [...]

(“DDD” Nr. 20(120), 2006. gada septembris/oktobris)

INTELIĢENCE AR ĒZEĻA AUSĪM

Aivars Brīze: [...] Runājot par Latvijas-Krievijas robežlīgumu, šis ir spilgts piemērs, ka valsts vadītāji tautu uzskata par mulķiem. Tik svarīgā jautājumā kā robežlīgums nedrīkst teikt tautai: “Stāviet pie ratiem!” Mūsu valdība pakāra piedāvātā ēzeļa ausis un laimīgi atdeva Latvijas teritoriju Krievijai. Absurds! [...] Un ko mūsu tā saucamā inteliģence? Klusē un priecājas par ēzeļa ausīm. Tur, kur tautai bija sašutumā jāsa-
ceļas, tur tās nebija.

(“DDD” Nr. 22(148), 2007. gada oktobris/novembris)

DZIESMU SVĒTKIEM IR JĀVIENO NĀCIJA

Aivars Brīze: Dziesmu svētkiem ir jābūt nācijas vienotības apliecinājumam. Ja runājam vispār par latviešu spēju aptvert, kas šobrīd ir vissvarīgākais, tad, raugoties uz lielo Dziesmu svētku dalībnieku un skatītāju skaitu, skumji, ka dziedāt un dejot visi ir gatavi, bet protestēt pret savas Tēvzemes atdošanu, es domāju Abreni, atnāk vien saujiņa patrio-

tu. Skumji – ko tur vairāk
piebilst.

(“DDD” Nr. 15(167), 2008. gada jūlijs)

GRIBI PALIKT – ESI GATAVS ŠAUT!

2008. gada rudenī par-
tijas “Visu Latvijai!” pārstāvis Jānis Iesalnieks in-
terneta diskusijā atklāja,
ka ir pret **totālu dekolonizāciju.**

Aivars Brīze: Vienī-
gaiss variants, kā oku-
pants var kļūt par mūsu
draugu, – ja viņš aktīvi
iesaistās okupācijas se-
ku likvidēšanā un vāja-
dzības gadījumā pat ir
gatavs šaut uz saviem
tautiešiem. Citu varian-
tu nav! Pat latviešu valo-
das zināšanas nav tās sva-
rīgākās lojalitātes noteik-
šanās. Mēs taču redzam, cik
daudzi latvieši, kuri runā
latviski bez akcenta, domā
ar akcentu, rīkojas nodevi-
gi. Ļoti ceru, ka “Visu Lat-
vijai!” arī beigs domāt ar
akcentu un **no plānā gal-
diņa urbežiem beidzot
kļūst par kārtīgiem vi-
riem, kuri, ja citādi ne-
var, paņems tos okupan-
tus un visus aiz krāgas
izmetīs no Latvijas.**

Ir lietas, kurās kompro-
misu nevar būt, un deko-
lonizācija, okupācijas seku
likvidēšana ir viena no tām.
(“DDD” Nr. 20(172), 2008. gada septembris/ok-
tobris)

PIETIEK!

Aivars Brīze: [...] Ir tā
saucamā inteliģence un
patiesā dvēseles inteliģen-
ce, kura ir vienīgā mūsu
tautas cerība. Problēma tā,
ka latviešu vairākums ir
glēvi. Kamēr mums trūks
drosmes, taisnīguma izjū-
tas, tikmēr nekas nemai-
nīsies. Mums, latviešiem,
ir valsts, kas no gaisa ne-
nokrita – ar asinīm latvieši
izcīnīja savu valsti!

[...] Astondesmitajos ga-
dos, kad “Līvi” dziedāja
“Daudz zābaku”, “Dzim-
tā valoda”, redzēju cilvē-
ku acis cerības. Visos bija
neapslāpējama vēlēšanās
būt brīviem, būt pašiem.
Tapām brīvi, kļuvām mēs
paši, bet kas tālāk? [...]

Baidos tikai par vienu
– aizraujoties ar svētku
svinēšanu, neko nedarot
savas tautas labā, dziesma
“Dzimtā valoda”, kas pie-
cēla tautu kājās, kas bija
zināms katalizators un
drošības devējs, var kļūt
par rekvīmu. [...]

Esmu mūziķis, maz ko
saprotu no politikas, bet
es jūtu šo tautas garu un
vismaz savu artavu iegul-

du – saceru mūziku par šo
tēmu, lai tautu paceltu, lai
tautai atvērtu acis. [...]

Atceros, ko teica Aivars
Garda: nav liela māksla
parādīt varonību uz vienu
brīdi, tā ir jāparāda ikdie-
nas darbā! Nevar vienu
brīdi iekliegties – *dzenam
viņus ārā* – un pats mes-
ties ātri vien krūmos. Jāiz-
tur līdz galam. **Ikvienam
gribu teikt: esi konsek-
vents visās savās domās
un uztverē!**

(“DDD” Nr. 22(252) un
Nr. 23(253), 2011. gada no-
vembris/decembris)

IZZINIET PATIESĪBU!

Aivars Brīze bija domā-
tājs, daudz lasīja un me-
lēja patiesību.

Aivars Brīze: Izlasot
Braiena Marka Rīga grā-
matu “**Židu karavīri
Hitlera armijā**” un vēro-
jot notiekošo ap židu īpa-
šumu kompensācijas jau-
tājumiem, rodas sajūta, ka
kāds ļoti mērķtiecīgi vēlas
uzurpēt visu šīs pasaules
varu, lai kontrolētu tautas
un individuus.

[...] Latvijā ir likumi, kas
ļāva ikvienam atgūt savus
īpašumus. Kādēļ tagad
piepeši žīdi kļuvuši vienli-
dzīgāki par citiem? Mūsu
valsts vadītājiem trūkst
mugurkaula, lai visādām
klintonēm, kas te brauc un
māca mūs dzīvot, stingri
pateiktu, ka mums ir liku-
mi, kas jāievēro. [...]

(“DDD” Nr. 14(268), 2012. gada jūlijs/augusts)

ES LEPOJOS, KA ESMU LATVIETIS!

Internetā agresīvi kriev-
valodīgie reperi izplatīja
videoklipu “*Es esmu ne-
lojāls*”. *Toreiz Aivaram
Brīzem jautājām, kādēļ
latviešu mūziķi, radošo
aprinādu pārstāvjus klusē?*

Aivars Brīze: [...] Manu-
prāt, ne jau muzikantiem
būtu viņiem jāatbild, bet
pavisam citiem cilvēkiem
– drošības dienestu pārs-
tāvjiem, kuri, kad jāno-
vērs naidis pret latviešiem,
izliekas par beigtiem.

Cilvēkiem ir jāsaprot, ka
no visiem tiks prasīts vienā-
di, un katram būs jāatbild.
**Sirdsapziņa ir šķīstīta-
va, bet, ja tā ir netīra,
tad nav iespējams nor-
māli dzīvot.**

Cilvēks ir jāvērtē pēc dar-
biem. Ar vārdiem es varu
būt rījā, bet ar darbiem –
aizkrāsnē. Ne velti ir šāds
sakāmvārds. Es kā mūziķis
savu iespēju robežās cenšos
kaut ko darīt, esmu parādī-
jis savu stāju.

Turpinājums 6. lpp.

Aivaram Brīzem

Bezgala smagi zaudēt laba drauga,
Kad uzglūn plēsoņas un vētra kauc.
Bet nerimtīgais gars Tavs, ciņas auka,
Lai Gaismas ceļā Tevi tālāk sauc...

Steidzīte

UZŅĒMTIES ATBILDĪBU UN PĀRTRAUKT VAINOT CITUS!

Saruna ar Mikroķirurģijas centra vadītāju, mikroķirurgu **Dr.med. Mārtiņu Kapicki**

Turpinājums no iepriekšējā numura

LABĀ UN ĻAUNĀ MĒRAUKLA

Mārtiņš Kapickis: Ir divas svarīgas lietas. Viena – uzņemties atbildību; otra – pārtraukt vainot citus. Turklāt citu vainošana, dusmošanās uz apkārtējo pasauli ir kaitīga veselībai. Vai tad, kad vainojam visus apkārtējos, varam kaut ko atrisināt? Nē, jo tajā brīdī patiesībā visu savu negatīvo domu spēku mēs vēršam paši pret sevi.

“Nenormāli ir tas, ka Latvijā dzīvo cilvēki, kas, gadiem šeit esot, nevar iemācīties valodu. Tas nav “nevar”. Tas ir attieksmes jautājums pret šo valsti kopumā.”

Tad, kad cilvēki tiesā, iekāro, vēl ļaunu, vaino citus, viņi neiedomājas, ka agrāk vai vēlāk tas atgriezīsies pie viņiem pašiem. Līdz ar to ļaut pret valdību vienkārši tāpat, bez aktīvas rīcības, ir bezjēdzīgi. Ja es tikai ļaunu un neko nedaru, tad mani bērni arī sāk domāt, ka tas ir pareizi, ka tā ir cīņas metode, kaut gan tas tā nav.

DDD: Jums taisnība, ar pasīvu ļaunšanu vien nebūs līdzēts – nepieciešama aktīva rīcība, darot lietas pareizi, rādot citiem piemēru. Nesen intervijā mūsu laikrakstam *Latvijas Organiskās sintēzes institūta direktors, prof. Ivars Kalviņš* izteicās, ka valdības rādītāis uzvedības un rīcības piemērs degradē sabiedrību, jo cilvēki negodīgi un savtīgi darbību sāk uztvert par normu, kura ir atdarināšanas cienīga.

M.K.: Tas atkal ir nopietns pasaules uzskata jautājums. Parasti par šīm lietām izvairo runāt. Tas ir kā sports – ja neesi trenējies skriet, tad nesapratīsi, ko nozīmē noskriet piecus kilometrus vai maratonu. To nevar saprast nevis tāpēc, ka cilvēks ir dumjš, bet gan tāpēc, ka viņam nav attiecīgās pieredzes.

Mums vienmēr ir mācīts, ka mūsu pasaules uzskats pēc būtības ir zinātnisks. Ko nozīmē zinātnisks pasaules uzskats? Kad mēs pieņemam zināšanu krājumā tikai tās lietas, kuras ir. Mēs domājam, ka mums ir zinātnisks pasaules uzskats, bet patiesībā tā tas nav. Es nodarbojos ar zinātni un par pasauli zinu tikai to, ko esmu pats izpētījis un pakļāvis statistiskām likum-sakarībām. Līdz ar to es kā zinātnieks (man ir doktora grāds) zinu tikai šo daļu, jo esmu bijis tam liecinieks. Par visām pārējām lietām mums ir vajadzīgi uzticami liecinieki, kas mums nodod informāciju. Jautājums

– cik un kam mēs uzticamies? Lielākā daļa cilvēku uzticas visiem pēc kārtas, un viņi formē savu “zinātnisko” pasaules uzskatu, balstoties uz nepatiesiem lieciniekiem. Jautājums būtībā ir par morāli.

Mēs ticam šai pasaulei, lai gan zinātniskais pasaules uzskats patiesībā ir blefs. Skolā māca, ka pasaule ir pilnīgi materiāla, ka nekas cits neeksistē un ka viss radies haosa rezultātā. Šāda audzināšana pieļauj, ka arī cilvēku domas var būt haoss, jo nav atskaites sistēmas. Un, ja nav objektīvas, absolūtas

to nevar izzināt, jo vienā dienā viņš ir tāds, otrā citāds. Un, ja liela daļa zinātnieku teic, ka netic Radītājam, tad tas nozīmē, ka viņi noliedz savas eksistences būtību. Tā ir elementāra loģika. Agrāk tas, ka cilvēki to nesaprot, mani dzina stresā; tagad vairs ne, jo nevaru jau citu cilvēku vietā domāt...

DDD: Ir jau brīvā griba, kurā pat Dievs neiejaucas. Ja cilvēks ir izlēmis aiziet pa nepareizo ceļu, nevienam viņam nevar to liegt. Mūsu valdība, nejutot apdraudējumu no sabiedrības puses, ir izvēlējusies iet egoistisku un, manuprāt, ļaunu ceļu. Es gan nedomāju, ka mums bezspēcībā uz to būtu jānoraugās, taču vairākums negrib aktīvi rīkoties un kaut ko mainīt. Kādreiz pat pārsteidz, ka tad, kad ar pamatotiem argumentiem paužam nosodījumu nepareizajiem valdības lēmumiem, sabiedrība vērsas nevis pret valdības pārstāvjiem, bet pret mums, nevēloties pat uzklaut, ko gribam teikt. Kādēļ, jūsuprāt, tā notiek?

M.K.: Tas, ka jūs var nesadzirdēt, tas, ka Džordano Bruno nesadzirdēja, tas, ka Koperniku nesadzirdēja – tas jau nenozīmēja, ka viņiem nav taisnība...

ĀRSTS DRĪKST NEZINĀT KRIEVU VALODU

Mārtiņš Kapickis: Pacientu un ārstu attiecību jautājumi nav vienkārši, tie neaprobežojas ar virspusēju veselības stāvokļa raksturojumu. Kā jau teicu, patients ārsta kabinetā ienāk ne tikai ar savu slimību – viņš ienāk ar savu pasaules uzskatu. Ja viņš neredz savu vietu, ja viņam ir egoistisks, materiāls, pēc būtības haotisks pasaules uzskats, tad vainīgi nevis apkārtējie apstākļi, nevis viņa personīgie lēmumi.

DDD: Ik pa laikam notiek masīvas kampaņas, lai izskaustu “aploksņu” došanu ārstiem. Es neesmu devusi, un man neviens tā tieši nav arī prasījis dot kādu “pateicību”. Atminos tikai vienu gadījumu, kad dzirdēju kādu ārstu sūdzamies medicīniskajam personālam, ka patients nav iedevis “aploksni”...

M.K.: Tādi ārsti ir pazemojums ārsta cunftei. Ja ir tā, ka ārsts ir ar mieru rīcību akceptē, tad tas atkal ir jautājums par sabiedrības morāli, par katra individuālo atbildību. Kad cilvēks aiziet pie tāda ārsta, tajā brīdī var sašust, jo tas nepatīk, taču pacientam būtu jāuzdod jautājums sev pašam: vai tad, ja došu ārstam šo naudu, viņš savu darbu darīs labāk? Ja pa-

cients tā domā, tad viņam ir jāatzīst, ka viņš pats ārstā vietā rīkotos tieši tāpat. Protams, komplikācijas notiek arī medicīnā, bet ir jāatšķir nolaidība un komplikācijas. Komplikācijas ir normāla, dokumentēta (ja runājam par zinātni) lieta. Bet nolaidība jau ir juridisks jēdziens.

DDD: Vai, jūsuprāt, ir normāli, ka latviešu ārsti, kuri ne visai labi zina krievu valodu, tā vietā, lai koncentrētos uz savu darbu, ir spiesti “lauzīties” svešā mēlē, jo patients, lūk, daudz gadu laikā nav iemācījies valsts valodu?

M.K.: Man uz to ir viena atbilde: tas ir nenormāli! Nenormāli ir tas, ka Latvijā dzīvo cilvēki, kas, gadiem šeit esot, nevar iemācīties valodu. Tas nav “nevar”. Tas ir attieksmes jautājums pret šo valsti kopumā. Un tas arī ir mūsu destilāts, par ko latviešiem ir jāuzņemas atbildība.

Manuprāt, pēc barikādēm latvieši nerīkojās pareizi, iespējams, ka “sitām” arī tos, kuri bija lojāli. Jā, saprotu, šī ir mana zeme. Un, ja cilvēks patiešām būs lojāls, viņš iemācīsies valodu. Tagad mēs esam iebraukuši tajā, ka mums ir tik daudz fiziski nelojālo, kas pie pirmās iespējas mēģinās šo zemi iznīcināt. Tagad mēs, latvieši, varam uzņemties atbildību par to, kas ir noticis.

DDD: Latviešiem patiešām ir jāuzņemas atbildība par to, ka joprojām nav likvidētas padomju okupācijas sekas. Latvija bija okupēta, 1920. gada Miera līgums skaidri noteica, kas ir Latvijas pilsoņi un kuri nav. Okupācijas laikā Latvijā iebrauca miljons svešinieku. Tāda ir vēsturiskā situācija. Bija jāpieņem likums, kas paredzēts, ka visiem, kuri ieradusies okupācijas laikā, un viņu pēcnācējiem ir jāizbrauc. Tikai tad, ja kāds var pierādīt savu lojalitāti Latvijai un latviešu tautai, iespējams iegūt Latvijas pilsonību. Tas joprojām nav izdarīts.

M.K.: Es nevaru nepieņemt tam, ko jūs sakāt, bet neesmu par šo jautājumu domājis tik dziļi, lai saprastu, kādi būtu bijuši pareizie lēmumi, jo tajā laikā nezināju līdz galam sabiedrības noskaņojumu. Atceros tikai vidi barikāžu laikā, kur bija arī daudz krievu. No tā var secināt un uzdot jautājumu: kur tad viņi ir tagad? Viņu nav, tātad lojalitāte ir zaudēta. Jautājums: kāpēc?

DDD: Legionārs mācītājs Zuika pēc savas pieredzes teica, ka lojalitāti var pārbaudīt ar vienu vienīgu jautājumu: ja sāksies karš, kura pusē tu karosi? Zinu, ka daudziem nepatīk šāds jautājums, taču tas ir fundamentāls.

M.K.: Tas var šķist pliekans jautājums, bet parāda patieso bildi.

DDD: Ja pacientam ir vēzis, ārstam tas tā arī jāpasaka. Nevar jau teikt: nu, jums tur ir tāda slimība, kura, ja netaisīsīm ķīmijas terapiju, neoperēsīm, jūs var nobeigt.

M.K.: Tam es piekritu. Tas ir tas pats, ko es teicu par bērnu krišanu, kad noteiktās situācijās ir jābūt skarbam, bet saskaņā ar realitāti. Es gribu, lai jūs

“Brīdī, kad runājam par kategorijām “labais un ļaunais”, mums ir jābūt kopīgam morāles kritēriju devējam.”

saprastu, ka mans uzskats šajā jautājumā ir tāds, ka nekas nevirzīsies uz priekšu, ja latvieši neuzņemsies savu daļu atbildības. Mums nav neviena priekšā jākrīt ceļos, bet mums (tāpat kā pacientam attiecībā ar ārstu) ir jāuzņemas atbildība un arī jārikojas. Un te ir tā problēma, ka latvieši tieši tāpat ļauj par valdību, ļauj par šīm lietām, neuzņemoties atbildību ne par ko. Pat nav pie tā krievvalodīgā jāiet – runa ir par mūsu iekšējo procesu. Es domāju, ka tā ir milzīga problēma. To nevar ar loģiku un argumentiem atrisināt.

DDD: Bet kāpēc ārsti runā ar viņiem krieviski? Nevaru iedomāties, ka latvieši, piemēram, Anglijā slimnīcās uzņemšanas nodaļā varētu pieprasīt, lai ar viņiem runā latviski. Nesaproti? Nu, tad arī nevaram palīdzēt! Ja vajag – nāc ar tulku! Īstenībā mēs vairāk palīdzētu šiem cilvēkiem, nerunājot ar viņiem krieviski.

M.K.: Tam es pilnībā piekritu. Jautājums: kāpēc latvieši tā nedara? Tāpēc, ka viņu pasaules uzskatā ir ierakstīts: mēs gribam pret visiem būt labiņi. Un tajā brīdī, kad neesam labiņi, mēs jutamies slikti, jo tas ir pretrunā iepotētajam ačgārnajam pasaules uzskatam. Vai latviešiem nav par to jāuzņemas atbildība?

DDD: Atbildība jāuzņemas par to, ka mums nav nekādas nacionālās pašcieņas, ka pazemojamies un izkalpojamos visiem, kas nāk.

M.K.: Mēs esam destilāts – mēs dabūjam to, ko esam iekaudzējuši. Es domāju, ka tas, ko redzam slimnīcā, ir sekas visam. Šis jautājums

būtu jārisina uz ielas, veikalos, tirgū, pakalpojumu sfērā, tramvajā, politikā, intervijās televīzijas programmās utt., u.t.t. Risināt to šajā uzņemšanas nodaļā īstenībā būtu iestāšanās pret Hipokrāta zvērestu. Starp citu, ārsti Latvijā jau 150 gadus nav devuši Hipokrāta zvērestu, bet Universitātēm ir katrai sava svinīgā solījuma versija, kas

tikai attāli atgādina Hipokrāta zvērestu. Ja es nodotu Hipokrāta zvērestu, es nevarētu būt ķirurgs, jo Hipokrāts bija pret ķirurgu – tas bija laiks, kad ķirurgi vispār netika uzskatīti par ārstiem.

Līdz ar to šis nacionālās pašapziņas jautājums ir jārisina savādāk. Palīdzību sniedzot, jāizslēdz rase, seksuālā piederība, dzimuma atšķirības. Un te ir tā lielākā problēma. Es kā cilvēks uzskatu, ka homoseksuālisms būtībā ir izlaidība, taču mans ārsta pienākums, nonākot tādā pacientam uzņemšanas nodaļā, ir to neņemt vērā.

Kara laikā daudzkārt, karotājiem, īpaši pilotiem, kuri pārlidoja pāri frontes līnijai, nonākot hospitālī, viņus ārstēja neatkarīgi no tā, kādai armijai viņi piederēja. Ja cilvēkam ir maksimālas ciešanas, to nedrīkst šķirot. Protams, tajā brīdī, kad politika iejaucās ārstniecības pamatpostulātos (kas pamatā ir cilvēcīgi un morāli), tika nošauti gan gūstekņi, gan citi ienaidnieki.

Būtībā man kā ārstam nav jāmāca krievvalodīgie runāt latviešu valodā.

DDD: Runa ir par jaunajiem ārstiem – ja viņš negrib mācīties krievu valodu, principā viņam to arī nevajadzētu darīt, jo teorētiski viņam to nevajag. Viņu arī nevarētu represēt tikai tādēļ vien, ka viņš nezina krievu valodu...

M.K.: Saprotu, ko domājat, taču, manuprāt, piemērs par ārstiem nav tas labākais.

Turpmāk vēl...

Intervēja Liene Apine

Uzvaras piemineklis ir JĀNOJAUC!

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Kas būtu jādara, lai tiktu pieņemts lēmums nojaukt Uzvaras pieminekli?

Aleksandrs Kiršteins: Ir divas iespējas. Viena no iespējām – nepieciešams Rīgas domes vairākuma balsojums, jo piemineklis ir Rīgas iedzīvotāju īpašums, un to pārvalda Rīgas dome. Otra iespēja – Saeima var pieņemt likumu, kas aizliedz, piemēram, padomju karaspēku slavināšanos pieminekļus.

Domāju, ka jebkurā no variantiem ir jārēķinās ar lielu pretdarbību – sākot ar ielu grautiņiem un beidzot ar kiberuzbrukumiem, līdzīgi kā tas bija Tallinā, kad tika pārvietots bronzas Aļoša. Tādā gadījumā būtu jāiesaistās Zemessardzei, policijai un citām tiesībsargājošām struktūrām.

DDD: Zinot balsu sadalījumu Rīgas domē, šķiet, ka balsošanas ceļā būs grūti īstenot ieceri novākt Uzvaras pieminekli.

A.K.: Rīgas domē vairākums noteikti balsos pret, tādēļ mēs varam tikai gaidīt brīdi, kad situācija mainīsies, lai lemtu par pieminekļa nojaukšanu.

DDD: Bet Saeimā?

A.K.: Domāju, ka arī Saeimā vairākums nobalsotu pret pieminekļa nojaukšanu, jo visas partijas, izņemot "Nacionālo apvienību", cer uz krievu vēlēšanu balsīm nākamajās vēlēšanās.

VALSTS VADĪTĀJIEM GALVĀ IR "ĶĪSELIS"

DDD: Kā jau teicu, varu saprast Nila Ušakova reakciju uz vēlmi nojaukt Uzvaras pieminekli, bet kas latviešu amatpersonas, ekspertus "rausta aiz mēles" izteikties pret savas tautas interesēm?

Aleksandrs Kiršteins: Viņiem vienkārši galvā ir "ķīselis". Tieši šādu latviešu dēļ mēs joprojām finansējam skolas ar krievu mācību valodu. Diemžēl okupācija ir sagandējusi cilvēku spēju loģiski domāt, iedragājusi pašcieņu. Okupācijas gadu audzināšana ir izdzēsusi no apziņas apjausmu par to, kas ir nacionāla valsts, kas ir Latvija. Viņiem šķiet, ka viņi ir ļoti moderni un toleranti, ļaujot okupantiem slavināt savu klātbūtni Latvijā. Tādēļ šeit joprojām atrodas piemineklis "atbrīvotājiem".

DDD: Taču Ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, piesaistot pat starptautisko lieto ekspertus no Latvijas Universitātes, turpina neatlaidīgi apgalvot, ka Uzvaras pieminekli aizsargā starptautiskā vienošanās. Kādēļ valsts amatpersonas turpina melot?

A.K.: Piedalījos sarunās,

kad tika slēgta šī vienošanās starp Latviju un Krieviju. Līgumā ir ierakstīts ļoti lakoniski: "Saskaņā ar starptautisko praksi Latvijas Puse nodrošina memoriālo būvju un karavīru masu apbedījuma vietu sakopšanu, labiekārtošanu un saglabāšanu Latvijas Republikas teritorijā, kā arī neliek šķēršļus mirušo militāro pensionāru un viņu ģimenes locekļu apglabāšanai un apbedīšanas rituālu veikšanai."

Tādā pašā veidā Krievijas Puse nodrošina memoriālo būvju un latviešu, livu un Latvijas pilsoņu, kuri gājuši bojā karu un represiju rezultātā Krievijas Federācijas teritorijā, apbedījuma vietu sakopšanu."

Taču cilvēki, kuri tagad izsakās un mēģina interpretēt šo vienošanos, nezina sarunu kontekstu. Vienošanās sarunās pieminēti tika tikai kapi, apbedījumi un memoriāli, kas atrodas apbedījuma vietās, tātad – šī vienošanās aizsargā memoriālus, kas ir saistīti ar kritušajiem, nevis slavina iekarojumus, kā tas ir "atbrīvotāju" pieminekļa gadījumā. Man būtu priekšlikums Ārlietu ministrijai – balstoties uz šo vienošanos, ministrija varētu atjaunot piemiņas krustu Masļenkos nogalinātajiem robežsargiem¹.

NIHILISMS PRET VALSTI UN LATVIEŠU TAUTU

DDD: Kādēļ, tavuprāt, žurnālisti tik pavirši attiecas pret saviem pienākumiem noskaidrot patiesību? Tā vietā, lai pateiktu, ka Uzvaras piemineklis nav memoriāls, un vienošanās starp Latviju un Krieviju to neaizsargā, televīzijas, radio un laikraksti kā tādi papagaiļi atkārt, ka pieminekli nevar nojaukt.

Aleksandrs Kiršteins: Latvijas Universitātē notika Satversmes preambulas apspriešana, kuras laikā filozofe Maija Kūle precīzi pateica, ka var saprast, ja kaut kādi pseidofilozofi, eksperti apgalvo, ka nacionālisms ir novecojis. Daudz traģiskāk ir, ja plašās saziņas līdzekļi pavairo šāda veida uzskatus, paužot nihilismu pret valsti. To pašu var attiecināt uz informāciju par pieminekli "atbrīvotājiem" – žurnālistus neinteresē patiesība, jo viņu galvenais uzdevums ir veicināt integrāciju un toleranci starp "divām kopienām". Vairums žurnālistu pat nesaprot, ka latviešu tauta nav kopiena. Manuprāt, mēs varētu pat veikt īpašu pētījumu par to, kā varējām nonākt tur, kur tagad esam, kad radio un televīzijā toni nosaka pret valsti un nāciju nihilistiski noskaņotie.

Diemžēl vairākums domā, ka dzimtene ir tur, kur ir bankas konts, kur maksā nedaudz vairāk nekā iepriekšējā dzimtenē."

Diemžēl vairākums domā, ka dzimtene ir tur, kur ir bankas konts, kur maksā nedaudz vairāk nekā iepriekšējā dzimtenē. Ir skaidri jāpasaka – šī nav katra uzturēšanās atļauju saņemšanai iebraucēja valsts, bet gan latviešu valsts, kuras uzdevums ir aizsargāt un attīstīt latviešu valodu, kultūru un citas nacionālās vērtības. Kāpēc nevar prasīt, lai Latvija aizsargā, piemēram, krievu valodu? Tādēļ, ka šim mērķim ir dibināta Krievijas valsts.

DDD: Kad izskanēja ziņa, ka savākti gandrīz divpadsmit tūkstoši parakstu, prasot nojaukt Uzvaras pieminekli, cīņā par pieminekli metās ne tikai politiķi, politiskie eksperti, bet arī mākslas pazinēji un eksperti.

A.K.: Teikt, ka piemineklim ir kaut kāda mākslinieciskā vērtība, ka ir jāsaglabā vēsturiskā liecība, ir aptuveni tas pats, kas stāstīt, ka jāsaglabā Staļina vai Ļeņina piemineklis.

pilsētas centrā. Tā saucamie eksperti runā pilnīgas mulķības, jo viņi nesaprot, ka zemapziņā šāds piemineklis simbolizē Krievijas impēriju – lūk, mēs šeit esam saimnieki, un, kamēr piemineklis šeit stāv, jūs esat mūsu kolonija!

Kamēr Latvijas galvaspilsētā stāvēs piemineklis "atbrīvotājiem", tas atgādinās tikai par vienu – latvieši nav saimnieki savā zemē. Viss pārējais ir pakārtots... Jo vairāk cilvēku to sapratīs, jo lielākas cerības, ka latviešu tautai ir nākotne.

Intervēja Liene Apine

¹ 1990. gada 23. augustā Masļenkos tika uzstādīts liels ozolkoka piemiņas krusts to Latvijas robežsargu piemiņai, kurus krievu okupanti nošāva, iebrūkot Latvijā 1940. gada vasarā divas dienas pirms okupācijas. Dažas dienas pēc uzstādīšanas krusts jau bija sacirsts un sadedzināts.

JAUNA GRĀMATA!

MĒNESS KALENDĀRS IKDIENAS DZĪVĒ

Ar pielikumu 2014. gadam

Kā katru gadu, arī šā gada nogalē apgāds "Vieda" ir izdevis lasītāju iemīļoto "Mēness kalendāru ikdienas dzīvē" – šoreiz, protams, ar pielikumu 2014. gadam, kurā katrai dienai ir sniegti precīzi dati par Mēness lēktu un rietu, par lu-

nārās diennakts sākumu.

Grāmatā tiek skaidrots, kā izmantot Mēness ritmus mūsu ikdienas darbos, un kā tie iedarbojas uz mūsu organismu un zemapziņu, jo Mēness ne mazāk kā Saule ietekmē dzīvi uz Zemes. Cilvēki arī senatnē ir pratuši izmantot Mēness ritmus gan sējas, gan ražas novākšanas darbos, un, protams, šīs zināšanas palīdz šo to paveikt istajā laikā, ar vismazāko spēku patērējot iegūstot vislabāko rezultātu. Kāpēc? Tāpēc, ka, būdami Dabas sastāvdaļa, mēs dzīvojam nemītīgi mainīgā kosmisko ritmu un enerģiju vidē. Visas šīs strāvas spēcīgi ietekmē mūsu fizisko un garīgo stāvokli, mūsu zemapziņu, lai gan paši ne vienmēr to ievērojam. Mēness atrodas vistuvāk Zemei, un tam ir ļoti liela nozīme procesos, kas noris uz mūsu planētas.

HOMOSEKSUĀLI UN OKUPANTI – KĀ ROKA AR CIMDU

Oktobra vidū krievvalodīgajā presē homoseksuālu organizācija "Mozaika" izplatīja ziņu, ka viņi vēlas kopā ar t.s. nepilsoņiem, tas ir, ar okupantiem un kolonistiem, un ar Lindermanu priekšgalā cīnīties par "nepilsoņu tiesībām". "Mozaikas" valdes priekšsēdētāja Kristīne Garina savā paziņojumā apliecināja, ka organizācija jau ilgstoši sadarbojas ar "Amnesty International", un Latvijā aktīvi strādā dažādu "minoritāšu grupu interešu" aizstāvji.

K.Garina raksta: "Publiskajā vidē, protams, vispamānamākie ir LGBT (lesbiešu, geju, biseksuālu, transpersonu – "DDD" red. piez.) apvienības, nepilsoņu un krievvalodīgo tiesību aizstāvji. Sadalītā informatīvā telpa un šo organizāciju dažādās darba metodes bieži vien traucē izprast pašu galveno – mums ir kopīgi mērķi."

Domājot par to, kāds kopīgs mērķis ir lesbietēm, pederastiem, biseksuāliem, transpersonām un citiem seksuālo perversiju izplatītājiem ar aktīvajiem un pasīvajiem okupantiem un kolonistiem, ir jāsecina, ka tā ir tieksme veicināt latviešu tautas bojāeju. Gan vieni, gan otri ir psihiski dezorientētas personas, kuru domās un rīcībā ir krasas novirzes no tiesiskajām un tikumiskajām normām.

LNF priekšsēdētāja Aivara Gardas komentārs

Aivars Garda: Priekšlikums, kuru izteica "Mozaika" skan diezgan amizanti. Bet man ir jāatzīst, ka, raugoties no latviešu tautas viedokļa, okupanti un pederasti ir viens otra vērti – abi ir mūsu tautas ienaidnieki.

Es nezinu – nedzirdēju, ko uz "Mozaikas" aicinājumu atbildēja Lindermans. Ja viņš līdzīgi Ļedjajevam pateiktu pederastiem un lesbietēm, ka viņam nav nekā kopīga ar izdzimteniem, tad viņš būtu vismaz pelnījis cieņu. Bet neesmu dzirdējis, ka viņš šādi būtu reaģējis, tāpēc – lai brāļojas tie, kas var brāļoties!

alitātes. Ja homoseksuāli atbalstītu okupantu atgriešanos etniskajā dzimtenē, tad mēs panāktu, lai viņi varētu izārstēties no savas seksuālās perversijas par valsts līdzekļiem speciālās ārstniecības iestādēs – pidarolesbozorijās.

DDD: Viņiem pašiem tad nebūtu jātērējas.

A.G.: Protams, tas pederastiem un lesbietēm būtu izdevīgi. Tādējādi mēs nevienam neatgrūžam, arī Drošības policijas darbiniekus mēs neatgrūstu, ja vien viņi triektu ārā okupantus. Taču vienlaikus nekādā gadījumā mēs neatzītu homoseksuālismu

Ja homoseksuāli atbalstītu okupantu atgriešanos etniskajā dzimtenē, tad mēs panāktu, lai viņi varētu izārstēties no savas seksuālās perversijas par valsts līdzekļiem speciālās ārstniecības iestādēs – pidarolesbozorijās."

Pasmaidām par to un darām tālāk savu darbu.

DDD: Tumsa pati sevi šādi atklāj...

A.G.: Jā, tieši tā.

Protams, ja "Mozaika" aicinātu okupantus braukt mājās, mēs apsveiktu šādu iniciatīvu. Tādā gadījumā mēs pat aicinātu valdību atrast līdzekļus šo atsevišķo indivīdu vai visas viņu grupas ārstēšanai no garīgās kroplības – homoseksu-

kā normālu parādību tikai tāpēc vien, ka viņi piedāvātu izdzīt okupantus.

DDD: Lai viņi atsakās no savas netiklības, lai ārstē savu psihi!

A.G.: Jā, bez ārstēšanās homoseksuāli ir smagi slimie cilvēki – vienalga, vai viņi dzen ārā vai veicina okupantu palikšanu Latvijā.

Sagatavoja Līga Muzikante

Aivars Brīze teica: “ES LEPOJOS, KA ESMU LATVIETIS!”

Turpinājums no 3. lpp.

Aivars Brīze: Nesaprotu, vai tiešām tik daudz latviešu neko nesaprot un neredz – lai tad iebāž savus bailīgos degumus kartē un paskatās, cik liela ir Latvija uz pasaules fona! Bet drosme aizstāvēt Taisnīgumu, savu tautu ir tikai 0,000... procentiem. Patiesībā šī pat nebūtu jāsauc par drosmi, jo tā ir normāla stāja cilvēkam, kurš apzinās, ka viņam ir sava Tēvija. Un tā tam ir jābūt.

Godīgi sakot, par visu, kas šobrīd notiek Latvijā, esmu tik sarūgtināts, ka nevaru mierīgi skatīties ne televīziju, ne klausīties radio. Šie cilvēki nesaprot, kādu noziegumu viņi izdara pret savu zemi, un neapjēdz, kādas sekas tas nesīs viņiem pašiem.

Viņi neapzinās, ka viss nāks karmiski atpakaļ – neizbēgami! Jebkura liela, globāla lieta jau ir kosmiska lieta, un par lielo devumu, mūsu zemi, kas mums uzticēta, – ja mēs nespējam to nosargāt, būs jāatbild. Arī es – negribu sevi nolikt ārpus tautas – nespēju nosargāt.

(“DDD” Nr. 21(275), 2012. gada novembris)

HULIGĀNISMS PIE BRĪVĪBAS PIEMINEKĻA

Aivars Brīze: 16. martā es jutos pazemots, ka manā valstī pie Brīvības pieminekļa okupanti ar dažiem pārkrievojiem židiem priekšgalā mani aplej ar samazgām. Tas bija terors pret latviešu tautu.

Vienīgais secinājums pēc 16. marta ir tāds, ka tik ilgi, kamēr nebūs veikta Latvijas deokupācija un dekolonizācija, nekas nemainīsies. Ikvienam latvietim ir jāapzinās, ka nedrīkst stāvēt malā un vienaldzīgi noskatīties – ikvienam ir jāpiedalās 16. marta pasākumā, un ne tikai, lai godinātu mūsu tautas varoņus, kuri ir atdevuši savas dzīvības par mūsu Tēvzemi, bet arī, lai parādītu, ka šodien tāpat esam gatavi aizstāvēt un cīnīties par savu zemi un tautu. **Cienai pret savas tautas varoņiem, Tēvzemes mīlestībai ir jābūt vērtību sistēmas pamatā.**

(“DDD” Nr. 6(284), 2013. gada marts)

VALSTS IEKĀRTAS vai POLITISKĀ KURSA maiņa?

Aivars Gedroics

Daugavpilī

Sarunās ar cilvēkiem, kas nav apmierināti ar to, kas patlaban notiek Latvijā, nereti gadās dzirdēt šādus izteikumus: nu, ko mums var līdzēt kādas jaunas kustības vai partijas dibināšana – pat, ja tai izdosies iekļūt Saeimā, nekas būtisks jau nemainīsies! Jāmaina būtu visa valsts iekārta kopumā – tad varbūt latviešiem Latvijā klātos labāk... Kad sāk šim cilvēkam jautāt, ko tad viņš gribētu citādu, nekā ir patlaban (visas tautas vēlētu prezidentu Saeimas vēlēta vietā, mažoritāro vēlēšanu sistēmu proporcionālās vietā... utt.), atbilde parasti skan: nē, es uzskatu, ka valsts politika, tās attieksme pret iedzīvotājiem nav pareiza, to es gribētu mainīt... Un tad nu kļūst skaidrs, ka cilvēks būtībā vēlas nevis politiskās IEKĀRTAS, bet gan politiskā KURSA maiņu. Šādai vēlmei arī es varu pilnībā pievienoties.

Jau kopš tā dēvētās “4. maija republikas” izveidošanas sākuma tika paziņots, ka tās varturi uzskata neatkarīgas Latvijas dibināšanu (atjaunošanu?) tikai kā starposmu pārejai no vienas savienības (PSRS) citā savienībā (ES). Būtībā tika apgalvots, ka latviešiem jau izsenis esot tāds liktenis – kalpot kādam kungam, un atliekot tikai izvēlēties, kurš kungs kādā situācijā esot mazāk riebiģs, pie tā tad arī jāturas.

Daudziem bijušajiem kompartijas funkcionāriem (Gorbunovam un Co) nebija nekādu grūtību pārorientēties no padomju regulu pildīšanas uz ES

jošam cilvēkam ir acīmredzams, ka 80 procentos gadījumu ES līdzinās PSRS, bet atšķirīgie 20 procenti nāk mums tikai par sliktu, jo jaunajā savienībā visos tās satelītos par vienu un to pašu darbu netiek maksāta viena un tā pati alga, veikalos par vienādām precēm nav vienādas cenas, turklāt šīs impērijas iedzīvotājiem netiek garantēts gandrīz nekāds sociālais nodrošinājums. Toties mūsu varturiem ir iespēja veikli aizbildināties: mēs jau neko nenosakām, visu regulē Mas..., ai, nē, Bri-sele!

Viens no mūsu “finanšu ģēnijiem” TV diskusijā par *jevrika* ieviešanas nepieciešamību šā gada sākumā teica: “Ko jūs gribat, vai tad mēs varam īstenot pilnīgi neatkarīgu finanšu-monetāro politiku? Tas nekur pasaulē nav iespējams!” Atliek tikai piebilst: ar kosmopolitisma dražu piesārņotās smadzenēs, kas informāciju ir guvušas lielākoties no sorosiešiem (cionistu-masonu-pedestaru ložu demagogiem), protams, nevar ienākt prātā doma, ka valsts varētu darboties savās interesēs, nevis izdabāt kādai Austrumu vai Rietumu savienībai.

Lūk, mums ir varturi, kas to vien prot, kā vergot ārzemju kungiem. Un ir pilnīgi vienalga, kādā veidā viņi tiek pie varas, kādā valsts iekārta viņiem šo varu rokās ieliek – kamēr šādi izdzimteni noteiks kārtību mūsu valstī, latviešu tautas dzīvē nekas uz labo pusi nemainīsies...

Otra nopietnā kļūda, lai neteiktu asāk – noziegums, kas tika pieļauts mūsu valsts politikā jau kopš 1990. gada 4. maija, bija t.s. “integrācijas” kursa pasludināšana (sākumā gan varturi šādu jēdzienu nelietoja). Uzreiz tika apgalvots, ka katrs, kas dzīvo Latvijā, esot mums mīļš, dārgs un vajadzīgs, un nevienam no šejienes piespiedu kārtā nebūs jābrauc prom, bet, ja kāds to darišot brīvprātīgi, tad valsts mēģināšot viņu no tā atrunāt... Un tā arī notika – sākot ar *Toļiku Gorbunovu* līdz pat *Veročkai* un pašreizējam prezim, visi

ņiem (okupantiem – *autora piez.*), jo būšot liels kauns, ja viņi aiziešot prom no iestādes ar pliku pasi rokā, bez dāvanas (vairumam šo jaunizcepto *latvietu* gan, manuprāt, puķīšu vietā labāk gribētos saņemt *vodka* pudeli – *autora piez.*).

Neviens varturis “4. maija Latvijā” nekad nav izteicies ne par nepieciešamību veikt Latvijas dekolonizāciju, ne arī par pirmtiesību noteikšanas nepieciešamību Latvijā latviešiem, lai gan abas šīs lietas ir pilnīgā saskaņā ar starptautisko tiesību normām, un to pieļauj arī atbilstošās ANO rezolūcijas... Ja nu kāda partija, esot vēl ārpus Saeimas, par šīm lietām runā, tad, tiekot pie naudas un varas, momentā “aizmirst”, kā to spilgti apliecina bēdīgi slavenais “TB/LNNK” piemērs.

Tātad, kā mēs šobrīd redzam, neviena partija (arī I. Grigules pārstāvētā LZS, kurā viņa nupat ir oficiāli iestājusies par spīti tam,

Bet POLITISKĀ IEKĀRTA mums var būt visāda – parlamentāra republika, prezidentāla valsts, pat monarhija – tas absolūti neko negrozīs!”

ka viņas frakcijas kolēģi neatbalstīja Grigules aktivitātes referenduma par eiro ieviešanu organizēšanas sakarā) neuzskata, ka Latvijai būtu jāatjauno sava neatkarība, izstājoties no ES. Neviena partija neatbalsta nepieciešamību veikt Latvijas dekolonizāciju, pilnīgi pretēji – jau aktīvi tiek iztirgotā Latvijā, ļaujot ārzemju iekļūdeniem par naudu pirkt t.s. “uzturēšanās atļaujas”. Ne tikai Saeimā, arī ārpus tās šobrīd nevienas tādas partijas nav. Un nav laikam, pirmkārt, tāpēc, ka tauta nejūt vajadzību pēc tās, necinās par šāda politiska spēka izveidi. Lūk, kamēr šāds politiskais spēks neizveidosies un nepārnems varu valstī, līdz ar to kardināli mainot POLITISKO KURSU, nekas uz labu nemainīsies latviešu dzīvē Latvijā. Bet POLITISKĀ IEKĀRTA mums var būt visāda – parlamentāra republika, prezidentāla valsts, pat monarhija – tas absolūti neko negrozīs!

Pirms dažiem gadiem mani, tāpat kā vairākus citus cilvēkus, uz ielas intervēja bijušā Daugavpils domes deputāta, nesen atentātā nogalinātā G. Nemcova izdotās avīzes “Miljons” korespondents A. Ruklišs. Viņš jautāja, kā mums patīk tas, kas notiek Latvijā, un vai mūs apmierina valsts izvēlētais politiskais kurss? Gandrīz visi, dažādi argumentējot, kritizēja valstī notiekošos procesus, bet vienlaikus izteicās, ka izvēlētais politiskais kurss tomēr esot

pareizs. Es biju vienīgais, kurš nepārprotami atbildēja, ka **launuma sakne slēpjas tieši nepareizā politiskā kursa izvēlē**. Korespondents, pats būdams latvietis un, cik man zināms, arī diezgan nacionāli noskaņots, izbrīnīts pārjautāja, vai tiešām es tā domājo? Saņēmis no manis otrreizēju stingru apstiprinājumu, viņš negribīgi piekrita: “Nu, tad tā arī rakstīsim...”

Nav brīnums, ka tas, kas notiek Latvijā (mērķtiecīga latviešu tautas iznīcība un Latvijas pēdējo neatkarības palieku sistematiska likvidēšana), patīk šeit esošajiem okupantiem. Ne jau velti viņus pārstāvošā, it kā opozīcijā esošā frakcija “Saskaņas centrs” ne reizi nav mēģinājusi pat formāli izteikt neuzticību ne Dombrovska valdībai kopumā, ne kādam atsevišķam ministram, odiozo Viņķeli ieskaitot. Par viņiem nav jābrīnās, bet par latviešu stulbumu un no-

VAI IZKLAIDĪBA?...

Turpinājums no 2. lpp.

Taču, ja dokumentu nav, tos var sastādīt... un kas vainas speciālam likumam, kurš nosaka: īpašumu at-

To apkarot būtu grūti – demokrātiskā, atvērtā sabiedrībā vieni nevar būt vienlīdzīgiāki par citiem!

Douglass Deividsons
(Douglas Davidson)

došana *Latvijas* ebreju draudžu un kopienu padomei ir svēta lieta, kaut arī tie šai 2003. gadā dibinātajai apvienībai nekad nav piederējuši?... Tikmēr Latvijas Aizsargu organizācijai, Latvijas Lauksaimniecības kamerai nav atdoti 1940. gadā atsavinātie īpašumi. Pamatojums ir loģisks – komunālo objektu atdošana ir ļoti sarežģīta, daudzos gadījumos pat neiespējama, dokumentāri tā ir ārkārtīgi grūti pierādāma, organizācijas, kam tie piederēja, ir likvidētas, bet to dalībnieki ir miruši. Tāpēc iepriekš minēto ierosinājumu par īpašo likumu nevar nosaukt citādi kā par šovinistisku, un tāda likuma pieņemšana stimulētu antisemitismu.

Septiņu gadu laikā pēc neatkarības atjaunošanas īpašumus bija iespējas atgūt ikvienai juridiskai vai fiziskai personai, kas varēja pierādīt savas īpašumtiesības. *Ebreju kopiena* to neizdarīja savlaicīgi, tāpēc īpašumus pārņēma pašvaldības un valsts iestādes, kas veica remontus, modernizēja un uzturēja kārtībā 50 padomju varas gadus krievu vien paplukušās ēkās. Spilgts piemērs ir nams Rīgā, Abrenes ielā 2, kur atrodas Dzelzceļnieku skola, labā kārtībā tagad ir arī nams Birznieka-Upīša ielā 12. Rodas jautājums: vai tā bija izklaidība vai merkantili iemesli, kas lie-dza *Ebreju kopienai* savlaicīgi rūpēties par īpašumu atgūšanu?

Neviens varturis “4. maija Latvijā” nekad nav izteicies ne par nepieciešamību veikt Latvijas dekolonizāciju, ne arī par pirmtiesību noteikšanas nepieciešamību Latvijā latviešiem.”

regulu ieviešanu un pildīšanu, kas tika sekmīgi uz-sākta jau L(PS)R AP laikā un pēc tam secīgi turpināta piektā un nākamā Saeimas sasaukumu laikā. Protams, tika apgalvots, ka šīs savienības esot kardināli atšķirīgas: viena – ar varu izveidota; otra – brīvprātīgi radusies... lai gan domā-

sludina, cik ļoti mums esot vajadzīgi visi nelatvieši, kā valsts allaž esot gatava rūpēties par viņu komfortu un labklājību Latvijā... Atcerēsimies kaut vai nesen sacelto ažiotažu saziņas līdzekļos, ka valsts neesot paredzējusi naudu budžetā, par ko pasniegt ziedus naturalizētajiem nepilso-

ziedzīgo pasivitāti – gan. Labi, ir daži cilvēki, kurus ir skāris vecuma marasms (piemēram, kādu pensio-nētu mācītāju) vai kuriem (piemēram, kādam šoferim no Ministeres) smadzenes no galvas ir vārda tiešā nozīmē ar ķebli ārā izdauzītas, – tie tad likumsakarīgi priecājas, ka ES mūs it kā sargājot no Krievijas, *jevriks* stiprināšot mūsu ekonomiku, bet “VL” frakcija Saeimā nelokāmi aizstāvēt mūsu tautas nacionālās intereses... Bet kāpēc klusē pārējie, normāli domājošie? Vai tādi cilvēki mums Latvijā vispār vēl ir? Un, ja ir, tad kāpēc viņi stāv malā, kāpēc nedarbojas politikā?

Kāpēc lielākajai tautas daļai ir grūti pat aiziet līdz notāram un par nieka 2 latiem parakstīties par izmaiņām Satversmē, kas tautai dotu tiesības lemt par Latvijas attiecībām ar ES? Kas tas ir – slinkums, stulbums, nodevība? Uz šo jautājumu lai katrs pats sev atbild, es tikai kārtējo reizi atgādināšu vispārzi-nāmo patiesību: **bez cīņas nav uzvaras**, un, ja nevienš neko nedara, tad nekas arī nemainās.

Tie, kuriem liekas, ka viss Latvijā notiek uz labu, lai tad turpina klusēt. Bet tie, kuriem tā neliekas, lai tad arī nesapņo, ka kaut kāda mistiska “valsts iekārtas maiņa” viņu dzīves apstākļus uzlabos. **Ir jāmaina politiskais kurss**, bet mūsu vietā nevienš cits to neizdarīs! **NĀCIJA PĀRI VISAM!!! CĪNAI UN UZVARAI SVEIKS !!!**

KAS TU ŠODIEN ESI, KRIEVIJA?

Turpinājums no 1. lpp.

Vai piektā kolonna? Vai muca ar pulveri zem “ekskluzīvo ienaidnieku” cietokšņa? Pagaidām viņu rīcība tikai padziļina KRIEVIJAS KAUNU.

“KRONĒTIE VERGI”

Impēriskās ambīcijas visas tautas ir jau atēdušās – laiks būtu dzīvot cilvēku, kultūrālu dzīvi, kas ir bez lielskrieviskuma uzspiestajiem noteikumiem. Kāpēc “krieviskuma” – šie Lielkrievijas impērijas upuri – kā sulaini kalpo lielskrieviskajiem šovinistiem-revanšistiem? Daudzi nostājas pret latviešu tautas interesēm. Tikai lai neaizmirst, ka zem lozunga “Pareizticība, Patvaldība, Tauta” 1917. gadā Krievijas impērija sabruka kā nokaltis koks ugunsgrāvī! Pēc tam Padomju Krievijā galvenā vara piederēja cionistu bolševikiem. Šī vara aizveda krievu tautu uz beztiesiskumu, ciešanām un trūkumu, vienlaikus samaitājot daudz krievu raksturu, kas tika pacelti “vecākā brāļa” jeb “kronēto vergu” virsotnē. SUPERVALSTS un PASAULES PAMATTAUTA – vienīgā konkurence un sabiedrotā tolaik tai bija tikai nacionālsociālistiskā Vācija.

Krievijas virsotnē nebija (un nav vēl joprojām) tās cildenās tautas, par kuru rakstīja krievu ģēniji. PSRS nebija civilizēta valsts, bet kara nometne. Ar kino un literatūras palīdzību ir tikušas skalotas smadzenes par uzvarām karos, kuros tika iznīcināti miljoniem labāko krievu un citu tautu pārstāvju. Daudzas paaudzes vēl un vēl karo visus karus...

Krievijas “kronētie

vergi” varonīgi gāja “atbrīvot” brīvās tautas no brīvības, lai justos pārāki par jaunpievienotajiem – “nekronētajiem vergiem”. Kāpēc šie “kronētie vergi” ar saviem pēcnācējiem tagad neatgriežas Krievijā? Bet kas viņi tur būs? Liecība par zaudēto Baltiju? Krievu tautas patrioti viņus uzskatīs par nācijas nodevējiem, klaidoņiem, laimes meklētājiem, atbīrām... Nekādu cieņu viņi tur neiegūs. Toties šeit, Baltijā, viņi var cīnīties par zaudētajām privilēģijām bez pienākuma apziņas pret pamattautām. Viņi tikai nesaprot, ka ar savu klātbūtni ir Krievijas KAUNA daļa. To šie “vergi” sapratīs tikai tad, kad tiks veikts DDD process un notiks Nirnbergas otrā tiesa.

Ja Krievija neatradīs sevī pārliecību par iespējām sajūst Taisnīgumu un nesapratīs, ka nav nekā augstāks par Patiesību, Taisnīgumu un Augstāko dzīves jēgu, tad cena tādai valstij būs vēstures mēslaine.

KĻŪSTI DIŽENA, KRIEVIJA!

Krievija, ir jāsāk domāt! Ko esi izdarījusi, lai dzēstu savu KAUNU? Tava atbilde līdz šim ir bijusi: “Nafīg vā, kozli!” Baltieši nevēlās neko vairāk par citām tautām: BRĪVĪBU, NEATKARĪBU, TAISNĪGUMU! Vai par to būtu jāpirgājās?

Šobrīd Krievija uzvedas kā komunālā dzīvokļa kaimiņš – “vecākais”. Un savā neprātā rullē, bet tas ir strupceļš! Netaisnība nevar tikt kultivēta bezgalīgi – tas ir pretēji Dabas likumiem. Tikai godīgs un cēls spēj atzīt savu vainu.

Cēlums un godīgums nav pazemojošs! Pazemojoši ir tad, kad savu valsti un tautiešus pārvērš par asiņainu, starptautiska nozieguma noliedzējiem un tā turpinātājiem.

Ar ko sākt? DIŽENAJAI Krievijai ir jāsāk ar DDD – pirmkārt, ar “apbīzoto” okupantu un kolonistu atgriešanos Tēvzemē.

Atzīstiet, ka okupācija un tās nelikvidētās sekas ir noziegums.

Atzīstiet, ka jūsu tautiešu atrašanās Baltijā ir starptautiska nozieguma sekas.

Šobrīd Krievija uzvedas kā komunālā dzīvokļa kaimiņš – “vecākais”. Un savā neprātā rullē, bet tas ir strupceļš!”

Apstipriniet, ka Padomju Krievija atzina Baltijas valsti neatkarību, kas tika apliecināts ar divpusējiem, likumīgiem, leģitīmiem līgumiem.

Atzīstiet, ka Molotova-Ribentropa Pakta rezultātā Eiropa tika sadalīta, un Baltiju okupēja Krievija – pēc samākslotiem, izdomātiem un neizpildāmiem “ultimātiem”, bet padomju okupācijas režīms tika uzpiests ar spēka pavēli.

Atzīstiet, ka Krievijai nav nekādu tiesību – ne juridisku, ne morālu – uz Latviju piederošo Abrenes apriņķi, jo robežlīgums ir noslēgts prettiesiski, pirms nozieguma seku likvidēšanas.

Atzīstiet, ka okupācijas rezultātā tika iznīcinātas triju Baltijas valstu neatkarība, valdības vīri arestēti, ieslodzīti Gulaga nometnēs vai noslepkavoti.

Atzīstiet, ka tika veikta tautu aplaupīšana, prettiesiska nacionalizācija,

ekspropriācija, intelīģento cilvēku slepkavošana, izolācija, deportācijas. Samaksājiet kompensācijas visiem baisā nozieguma upuriem un viņu mantiniekiem!

Pārtrauciet aiztāvēt NKVD bendes! Visu benžu vieta ir karatavās – kā Gestapo, tā arī NKVD!

Lai Maskavā salūst lielsgabali debesīm par Krievijas cēlumu un diženumu, par TAISNĪGUMU dienā, kad tā atzīs un izlabos savu VAINU – kad Baltijas valstīs būs paveikts DDD process! Un Krievijas politiķi

ar lepnumā paceltu galvu, sniegbaltos uzvalkos saņems morālas tiesības visas pasaules priekšā solot kā DIŽENAS KRIEVZEMES MANTINIEKI. Tad tiks saņemta cieņa arī no otras puses – no Baltijas, pret kuru tu esi bijis godīgs un cēls, nokārtojies parādu par tēvu un vectēvu grēkiem.

Krievijas politiķi, rīkojoties taisnīgi un izpērciet lielo KAUNU, lai nomierinātu krievu tautas sirdsapziņu! Un tikai tad, ja kāds vēl paudīs naidu pret Krieviju, jums būs morālas tiesības izteikt pretenzijas “naciķiem”. Tikai tad – pēc oficiālās atvainošanās – ar reālas grēku izpirkšanas – ar taisnības pārķona grāvieniem Krievija būs tiesīga iebilst pret “esesiešu” maršiem un pret “atdzimstošo fašismu”, pret “rusofobiju”, pret “rasismu”, pret “zvērīgo nacionālismu”... Bet šodienas Krievija vēl nav tiesīga, jo vēl nav DIŽENA!

BALTKRIEVIJAS TIESA SODA PAR ATBILDI KRIEVU VALODĀ

3. septembrī Minskas pilsētas Frunzes rajona tiesa ar 500 000 Baltkrievijas rubļu (aptuveni 30 LVL) lielu naudas sodu ir sodījusi vietējās namu pārvaldes jeb Mājokļu uzturēšanas dienesta direktoru Oļegu Golovko par to, ka viņš nav atbildējis baltkrievam Ģļebam Lobodenko uz iesniegumu baltkrievu valodā. Namu pārvaldnieks tika apsūdzēts par administratīvo pārkāpumu darbā ar iedzīvotājiem. Tiesas spriedums ir stājies spēkā.

Ģļebs Lobodenko bija saņēmis no Mājokļu uzturēšanas dienesta direktora atbildi krieviski uz iesnie-

nājums. Taču pēc šī panta mazāk par 400 tūkstošiem rubļu viņam sodu nevarēja piespriest. Pats galvenais šeit ir precedenta radīšana. Nevis tikai vicināt dūres par to, ka “movu” (valodu – “DDD” red.piez.) apceļ, bet aizstāvēt savas tiesības uz valodu ar likumīgiem līdzekļiem tiesā.”

Tomēr šajā gadījumā ir arī krietna darvas karote – tiesas spriedums ir uzrakstīts krievu valodā, un Ģļebam Lobodenko nav bijusi arī iespēja sniegt liecības baltkrieviski, jo tiesai nav sekretāra, kurš spētu protokolu pierakstīt baltkrieviskajā valodā... Tādēļ juriste Darja Kotkovska-

Latvijā arī netrūkst namu pārvaldnieku un dažādu darboņu, kas ar latvieti nerunā latviešu valodā – to nedrīkst pieļaut!”

gumu, kas bija rakstīts baltkrieviskajā valodā. Direktors savā atbildē krieviski vēl bezkaunīgi bija norādījis, ka Baltkrievijā ir divas valsts valodas – baltkrieviskajā un krievu. Tādēļ Ģļebs Lobodenko vērsās ar sūdzību Ģenerālprokuratūrā, no kuras šī prasība nonāca Frunzes rajona tiesā, jo namu pārvaldnieks bija pārkāpis likumu, kurš paredz, ka atbilde Baltkrievijas pilsonim ir jāsniedz valodā, kurā viņš vērsās – baltkrieviskajā vai krievu.

Jāatgādina, ka pēc tam, kad sabruka PSRS, Baltkrievijā par vienīgo valsts valodu kļuva baltkrieviskajā valoda. Tomēr jau 1995. gada maijā tika ierosināts referendums, kurā 83,3 procenti balsotāju atbalstīja divvalodību. Šobrīd baltkrieviskajam ir ļoti grūti saglabāt savu valodu, jo pārsvaru gūst krievu valoda. Būtībā baltkrieviskajam ir ļoti strauji pārkrievojami. Desmit gadu laikā (saskaņā ar Baltkrievijas tautas skaitīšanas datiem) par 20 procentiem ir samazinājies to cilvēku skaits, kuri norādīja baltkrieviskajā valodā ikdienas sarunu valodu ģimenē. Tādēļ apsveicams ir tiesas lēmums sodīt bezkaunu, kurš baltkrievam neatbild baltkrieviskajā valodā.

Iespējams, tas liecina, ka baltkrieviskajai tautai sāk mīļoties. Jācer, ka ĀM dos pareizo, latvisko vērtējumu Putina dekrēta projektam un ar to iepazīstinās mūsu tautu. Tas īpaši interesē mūs, seniorus, kuri savas pensijas ir nopelnījuši, strādājot arī padomju okupācijas gados.

Ministre Viņķele reiz “asprātīgi” izteicās, ka par šiem gadiem pensijas varētu nemaksāt?! Bet sarkanarmiešiem gan varētu maksāt?

Ja cēls ir, tad jāmaksā arī tiem, kas ir bijuši sarkanarmiešu kaimiņi.

ja tūlīt pēc tiesas procesa palūdzta sūdzību grāmatu. Viņa stāsta: “Tiesas sēdes laikā atklājās, ka Frunzes rajona – Minskas pilsētas vislielākā rajona – tiesai nav sekretāra, kurš spētu rakstīt tiesas sēdes protokolus baltkrieviskajā valodā. Tāpēc “Grāmatā” es ierakstīju ierosinājumu uzlabot tiesas darbu: vai nu nolicgt vismaz vienu sekretāru, kurš varētu apmierināt šīs pilsoņu konstitucionālās tiesības, vai arī paaugstināt esošo tiesas sekretāru kvalifikāciju.”

Starp citu, nebūtu jābrīnās, ka Baltkrievijā vairums iedzīvotāju un pat tiesas darbinieki nezina baltkrieviskajā valodu – tur notiek pārkrievošana, un ne velti Baltkrievijas izglītības ministrs, kurš pirms diviem gadiem paziņoja, ka visiem Baltkrievijas iedzīvotājiem ir jāzina baltkrieviskajā valoda, tika ļoti nikni noplūgots...

Kaut arī latviešu tautas latviešu valodas stāvoklis vēl nav tik smags, tomēr mums ir jāparāda sīksta pretestība mūsu tautas iznīcināšanas plānam jau tagad, citādi var izrādīties par vēlu... Latvijā arī netrūkst namu pārvaldnieku un dažādu darboņu, kas ar latvieti nerunā latviešu valodā – to nedrīkst pieļaut! Turklāt pēc etnologu atzinuma, ja tauta savā etniskajā teritorijā ir mazāk nekā 75 procenti no visiem iedzīvotājiem, tās pastāvēšana jau ir apdraudēta.

Izmantotas ziņas no: www.euroradio.fm

PABALSTI SARKANARMIEŠIEM

Miervaldis Ceimurs

Pensionārs, kādreizējais LTF deputāts Rīgas pašvaldībā

Izlasot “Latvijas Avīzē” (LA, 30. septembrī) Krievijas prezidenta V. Putina apvainojumu Baltijas valstīm par PSRS Otrā pasaules kara veterānu “tiesību pārkāpumu”, pārņem sašutums un dusmas par Latvijas austrumkaimiņa bezkaunību un nekorektumu. Ja tam vēl pievienosim nupat notikušo Krievijas militārmuskuļu demonstrēšanu Baltijas jūrā, tad tiešām ir jādomā par starptautisko palīdzību mūsu pašiņiem un suverenitātes saglabāšanai.

Vadošajiem Latvijas politiķiem, ministriem un prezidentiem publiskajā telpā (it īpaši Krievijas valdošām instancēm) ir jāatgādina mūsu, Baltijas valstu, vēstures patiesības – Molotova-Ribentropa 1939. gada 23. augusta pakts un tā rezultātā krievu militāro

bāzu izveidošana Baltijā 1939. gada oktobrī, militārā okupācija 1940. gada jūnijā ar turpmāko “brīvprātīgas” iestāšanās farsu PSRS, kad sākās Baigais gads ar nacionāli domājošo cilvēku apcietināšanu, spīdzināšanu, nogalināšanu un izsūtīšanu uz Sibīrijas nāves nometnēm.

Padomju sarkanarmija aizstāvēja komunistisko okupācijas režīmu, bet leģionāri cīnījās pret to.”

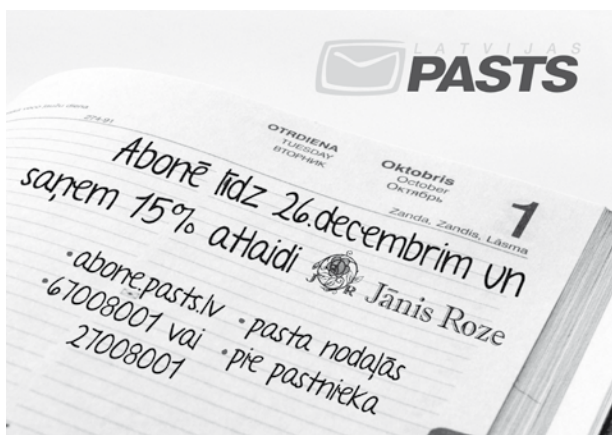
Šis represijas turpinājās arī pēc PSRS uzvaras karā 1945. gadā, kad sākās otrā padomju okupācija, no kuras atbrīvojamies tikai 1990./91. gados. Vai par šiem varoņu darbiem PSRS kara veterāniem neatkarību atguvušām Baltijas valstīm būtu jāmaksā pensijas un pabalsti?! Vai Arlietu ministrijai ar ministru Rimšēvicu priekšgalā nebūtu jāaizstāv vēstures patiesības? Padomju sarkanarmija aizstāvēja

komunistisko okupācijas režīmu, bet leģionāri cīnījās pret to. Ministram vajadzēja to paskaidrot arī ASV vēstniecei Latvijā, kura varētu neizprast šo situāciju, tāpat kā mūsu kristīgai morālei atbilstošu noraidīto attieksmi pret homoseksuālistu (tā vietā Latvijas ārlietu ministrs

kopā ar ASV vēstnieci mums par izbrīnu demonstrējās Rīgas praidā).

Ziņu aģentūrai “BNS”, no kuras “LA” publicēja šokējošo ziņu par Putina dekrēta projektu, būtu jāprecizē un jāpublicē, kādas pensijas vai pabalstus Latvijā dzīvojošie sarkanarmijas kara veterāni saņem šodien no mūsu valsts budžeta (savulaik eksprezidents V. Zatlers, viesojoties Maskavā, to apsūlēja Krievijas vadoņiem).

ABONĒJIET “DDD” 2014. GADAM!

“Latvijas Pasts” no 1. oktobra līdz 26. decembrim organizē laikraksta “DDD” abonēšanu 2014. gadam. Abonējot “DDD” līdz 26. decembrim, jūs saņemsit 15% atlaidi grāmatu iegādei “Jāņa Rozes grāmatnīcā”. Tāpēc nenokavējiet, jo šādi jūs varēsiet iegādāties arī apgāda “Vieda” grāmatas par zemāku cenu!

Arī 2014. gadā laikraksts “DDD” iznāks divas reizes mēnesī – piektdienās. Mēs esam atraduši iespēju, lai abonēšana nākamajā gadā nekļūtu dārgāka, tādēļ novēlam, lai “DDD” abonements būtu vērtīga dāvana arī mūsu lasītāju draugiem, tuviniekiem, paziņām, kā arī bibliotēkām un dažādām iestādēm! Lai “DDD” publicētās domas izplatās visā Latvijā!

**“DDD” abonēšanas cena
visam 2014. gadam
ir visizdevīgākā:**

11,50 lati (16,36 eiro).

“DDD” abonējiet:

- visās Latvijas pasta nodaļās
- internetā: www.abone.pasts.lv
- pa tālr.: 67008001, 27008001
- “DDD” redakcijā (tālr.: 67140680)

Par abonēšanas iespējām uz ārzemēm lūdzam interesēties “DDD” redakcijā!

**LNF bankas konts
ziedojumiem
laikrakstam “DDD”**

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

**Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);
konts: LV40HABA0551034053378**

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2013

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktors vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**

Rīga LV-1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

Ketrina Eštone
ES augstākā pārstāve ārlietās un
drošības jautājumos

Žozē Manuels Barrozu
Eiropas komisijas prezidents

Hermanis van Rompejs
Eiropadomes priekšsēdētājs

EIROPAS SAVIENĪBAS CAURĀ KABATA

J. Rolavs

Anglijā

Eiropadomes deputāti ir ieteikuši Latvijai samazināt ēnu ekonomiku (“Laiks”, Nr.26). Taisnība. Bet taisnība ir arī Lielbritānijas parlamenta Lordu palātas lordiem, kas savā ziņojumā ir izteikušies, ka Briseles ēnu ekonomika ir 12 reižu lielāka, nekā to oficiāli atzinuši Briseles birokrāti. Lordi norāda, ka katru gadu miljardiem mārciņu tiekot viltus izšķērdēti, uzrādot milzīgus iztrūkumus gada pārskatā revīzijas kontrolē. Par šo problēmu janvārī rakstīja arī “Daily Express”. Ar Eiropas valdību maksājumiem esot jāaizklāj lielā korupcija. Pagājušā gada krāpšanā revidenti ir atraduši 216 miljonus lielu iztrūkumu palīdzības projektiem, 266 miljonu iztrūkumu lauksaimniecības atbalstam. Lordi atzinuši, ka reālie budžeta zaudējumi varētu būt ap 24,3 miljardiem.

Eiropas Parlamenta Konservatīvās un reformistu grupas deputāts Filips Bradbourns (partijas runasvīrs) par ES budžeta kontroli izteicies: “Problēma ir daudz lielāka, nekā ES to ir atzinusi. Tas ir spēcīgs pierādījums, ka ES ir vajadzīga nopietna budžeta kontrole ar dziļu izmeklēšanu, lai atklātu noziegumus.”

Eiropas Savienības izšķērdība ir baissa. Sāksim ar ES vadītāju lielajiem tēriņiem – jaunās Eiropadomes ēkas celtniecības projekts nu jau ir sasniedzis 327 miljonus eiro (1 eiro ir 0,70 lati) lielas izmaksas par spīti tam, ka eiro sāk “izkust”. Šī pils (saukta arī par Hermana olu) tikšot pabeigta 2014. gadā, par kuru papildus plānotajām izmaksām nodokļu maksātājiem būšot jāpiemaksā vēl 87 miljoni. Savukārt jaunais Konrāda Adenauera komplekss Luksemburgā izmaksāšot 350 miljonus britu sterliņu mārciņu (1 sterliņu mārciņa ir 0,83 lati). Lieliskā mītne būs ar pārmērīgi plašiem restorāniem un vingrotavu – 2000 lielam personālam. Tur būs izmantotas jaunākās “zaļās” tehnoloģijas, un tā sauktais “majestātiskais ieejas portāls” tiks celts uz 16

tērauda balstiem. Apsildīšanai būs 14 jūdžu garš kabelis, ko kritiķi nosaukuši par miljardu šķērdēšanu, kad grūti uzturēt eiro virs ūdens. Izšķērdības rezultātā, piemēram, britu nodokļu maksātājiem šogad Eiropas Savienībai būšot jāpiemaksā vēl 770 miljonus sterliņu mārciņu. Šādu Briseles darbošanos britu deputāti ir nosaukuši par “Briseles mērces vilcieni”. Lielbritānijas Ministru prezidents Kameronš jautājis: “Kāda vaina tad ir pašreizējai 23 miljardus vērtīgai celtnei Briselē?”

Eiropas Savienība savai “ārlietu ministrei” (baronesei) Eštonei gadā maksā 328 000 britu sterliņu mārciņu lielu algu, un viņa pasūtīja 232 miljonus dārgus ložu drošus limuzīnus. Lēdijas Eštones rīcībā ir divi šoferi un tūkstošiem mārciņu citām vajadzībām. Baronese raisa dusmas, prasot 1 miljardu papildus palīdzību no ārlietu daļas, lai veidotu “demokrātiju un cilvēktiesības” Ēģiptē, Turcijā un citās Ziemeļāfrikas valstīs – sakarā ar “arābu pavasari” (sacelšanās).

Eiropas Komisija ir izlietojusi vairākus miljonus lidošanai ar privātajām lidmašīnām atvaļinājumu pavadīšanai un kokteiļu viesībām, piemēram, brīnišķīgas viesības Amsterdamā (EUR 275 000). Komisāri ir braukuši ar limuzīniem, uzturējušies ļoti dārgās piecu zvaigžņu viesnīcās un pirkuši dāvanas – dārgu firmu (Tiffany) dārglietas.

Izšķērdības paraugu demonstrēja divi ES vadoni pirms pāris gadiem. Proti, Eiropadomes priekšsēdētājs Hermanis van Rompejs un Eiropas Komisijas vadītājs (saukts arī par prezidentu) Žozē Manuels Barrozu uz apspriedi Krievijā no Briseles devās katrs savā reaktīvajā lidmašīnā. Van Rompejs nepiedāvāja Barrozu vietu lidmašīnā, kuru Rompejam nodrošināja Beļģijas gaisa spēki par ļoti mazu samaksu. Rezultātā Barrozu lidoja ar 15-vietīgu lidmašīnu, ņemot līdzi arī baronesi Ketrinu Eštoni (ES augstākā pārstāve ārlietu un drošības jautājumos) un citus līdzbraucējus. Londonā ir aprēķināts, ka Barrozam šīs lidojums ir izmaksājis 50 000–70 000 sterliņu

mārciņas (protams, ne jau no viņa maka!). Tīkmer van Rompejs ir lidojis 35-vietīgā “Embraer 135” lidmašīnā, kurā bijuši tikai 15 pasažieri, maksājot vien par degvielu. Pēc vēlākās taisnošanās sanāk, ka abi ES priekšnieki esot tik aizņemti, ka nav spējuši apspriest kopīga lidojuma iespējamību...

Tā kā Eiropas Savienība ir kļuvusi pavisam nepopulāra daudzu tautu acīs, Eiropas Komisija jau 2012. gadā nolēma izlietot vairāk nekā 225 miljonus sterliņu mārciņu “komunikācijas kampaņai”, lai “ārstētu” pret Eiropas Savienību naidīgi noskaņoto publiku.

Komisāri ar ģimenēm ir pavadījuši atvaļinājumu Papuasa Jaungvinejā un Ganā (2009. gadā). Vienā gadījumā 44 cilvēku liels “personāla sastāvs” uzturējies Garden Resort Vjetnamā, “lai veicinātu iekšēju sadarbību”.

ES tiek vainota dalībvalstu tautu maksātās naudas izšķiešanā arī saulainajā Barbadosā. Apmēšanās vieta tur ir iekārtota 39 pārstāvjiem, lai tie spētu izdalīt 230 miljonus mārciņu lielu finansējumu apkārtējām salām dažādiem projektiem, ieskaitot banānu audzētājus. Pārstāvju apmēšanās vieta ir luksas apartamenti, kuru balkoni vērsti uz jūru. Brisele šajā paradīzes salā izšķiež naudu blakus cit-tautu sūtniecībām. Un nav jau brīnums – kurš gan nevēlētos uzturēties paradīzes salā, turklāt ne par savu naudu? ES atzīstas, ka šie kantori no budžeta gadā tērē 2 miljonus britu sterliņu mārciņu, bet tos izmanto tikai augstākās pakāpes ES administratori, un 30 vietējie aprūpē apkārtējās salas, izdalot tur 230 miljonus mārciņu dažādos projektos.

Lielu izšķērdību ES parāda arī savu vēstniecību ierīkošanā visā pasaulē, kur jau pastāv Eiropas valstu vēstniecības. Brisele paredz izveidot 140 vēstniecības. Pirmā ir atvērta Vašingtonā – ar sūtni no Portugāles.

Tā kā Eiropas Savienība ir kļuvusi pavisam nepopulāra daudzu tautu

acīs, Eiropas Komisija jau 2012. gadā nolēma izlietot vairāk nekā 225 miljonus sterliņu mārciņu “komunikācijas kampaņai”, lai “ārstētu” pret Eiropas Savienību naidīgi noskaņoto publiku. “Komunikācijas kampaņā” tikuši iesaistīti 1078 štata cilvēki, kuriem kopumā atalgojums pārsniedz 115 miljonus sterli-

ņu mārciņu. Vēl 84 miljoni ir paredzēti “informēšanai par Eiropas politiku” un “labākas saziņas ar iedzīvotājiem” veicināšanai. Četrus gadus laikā plānots izlietot papildus 31 miljonu britu mārciņu “žurnālistu informēšanas” pasākumiem, lai nodrošinātu preses kontrolēšanu dalībvalstīs. Projekta tāmes dokumentā tiek paskaidrots: “Žurnālistu informēšana pienācīgā veidā par ES un tās institūcijām ir svarīgs solis, kopš viņi ir tilts starp abām pusēm (ES un sabiedrību).”

Bet ar to vien nepietiek. Izšķērdības pēdējais triks atklājies tikai nesen. Nav noslēpums, ka Eiropas Savienība iegulda miljoniem eiro organizācijās, kas kontrolē presi. Nu ir zināms, ka ES izšķērdē vēl 440 miljonus britu sterliņu mārciņu, lai nodarbinātu vairāk nekā 3000 Eiropas “pildspalvu” vairāk nekā 120 valstīs. Šādu “joku” ir izdomājusi baronese Eštone, nodarbinot 55 “pildspalvu stūmējus” ASV, 47 – Krievijā, 36 – Japānā, 20 – Indijā, 15 – Norvēģijā, 18 – Afganistānā utt. Pat Karību salās – Jamaikā darbojas 13 Eiropas “pildspalvu stūmēji”.

Par šo Eiropas Savienības izšķērdību, protams, maksājam mēs – nodokļu maksātāji.

P.S. Šis raksts ir sagatavots no angļu avīžu daudzziem sīkiem izgriezumiem.

J.R.